

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 20 grudnia 2012 r.

Poz. 1440

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 2012 r.

w sprawie wprowadzenia programu zwalczania i monitorowania choroby Aujeszkyego u świń

Na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się program zwalczania i monitorowania choroby Aujeszkyego u świń, który jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Program, o którym mowa w ust. 1, będzie realizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2012–2014.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 2008 r. w sprawie wprowadzenia programu zwalczania choroby Aujeszkyego u świń (Dz. U. Nr 64, poz. 397, z 2009 r. Nr 74, poz. 631 oraz z 2010 r. Nr 259, poz. 1765).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513.

PROGRAM ZWALCZANIA I MONITOROWANIA CHOROBY AUJESZKYEGO U ŚWIŃ

1. Dane historyczne dotyczące rozwoju epidemiologicznego choroby Aujeszkyego

Pierwszy przypadek choroby Aujeszkyego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzono w 1958 r. u zwierząt futerkowych. Rok później po raz pierwszy zarejestrowano tę chorobę u świń.

Badania zmierzające do wykrycia w Rzeczypospolitej Polskiej seroreagentów dla wirusa choroby Aujeszkyego były prowadzone wrywkowo od połowy lat 60. ubiegłego wieku, a systematycznie, ale w ograniczonym zakresie, od 1990 r. przez Zakład Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach.

W 2006 r. Rzeczpospolita Polska wdrożyła program zwalczania choroby Aujeszkyego u świń w województwie lubuskim, który w 2008 r. został rozszerzony na pozostałe województwa Rzeczypospolitej Polskiej.

W latach 2006–2007 na obszarze województwa lubuskiego na podstawie wyników badań serologicznych przeprowadzonych w ramach wyżej wymienionego programu stwierdzono 8 stad zakażonych oraz 44 zwierzęta zakażone wirusem choroby Aujeszkyego. Średni odsetek stad i zwierząt zakażonych na obszarze województwa lubuskiego w latach 2006–2007 wynosił odpowiednio 0, 21% oraz 0,04%.

W latach 2008–2010 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wyników badań serologicznych przeprowadzonych w ramach wyżej wymienionego programu stwierdzono 18 250 stad zakażonych oraz 45 211 zwierząt zakażonych wirusem choroby Aujeszkyego. Średni odsetek stad i zwierząt zakażonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2008–2010 wynosił odpowiednio 3,98% oraz 0,32%.

Szczegółowe wyniki realizacji programu w latach 2006–2010 są przedstawione w ust. 4.

2. Opis programu zwalczania i monitorowania choroby Aujeszkyego

Programem zwalczania i monitorowania choroby Aujeszkyego u świń, zwanym dalej „programem”, są objęte wszystkie stada świń zarejestrowane zgodnie z ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281, z późn. zm.), przy czym w rozumieniu niniejszego programu za świnie uznaje się zwierzęta z rodziny *Suidae*, z wyjątkiem dzików. W przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt w stosunku do posiadacza świń stosuje się sankcje, o których mowa w art. 33 tej ustawy.

Na potrzeby programu rozróżnia się następujące rodzaje stad świń:

- 1) stada zarodowe, za które uważa się stada posiadające knury lub lochy i prosięta ssące, w których prosięta odsadzone od loch są przeznaczone do dalszej hodowli lub chowu w innych siedzibach stad, rozumianych jako wszelkie budynki, zagrody, pastwiska lub miejsca na otwartej przestrzeni, w których przebywa dane stado, a także jest prowadzony chów lub hodowla tych zwierząt;
- 2) stada tuczników, za które uważa się stada znajdujące się w gospodarstwach, do których wprowadza się z innych gospodarstw prosięta lub warchlaki przeznaczone do tuczu, a następnie do uboju;
- 3) stada o pełnym cyklu produkcyjnym, za które uważa się stada inne niż stada zarodowe i stada tuczników, a w szczególności stada posiadające lochy i knury lub lochy oraz potomstwo w różnym wieku produkcyjnym (prosięta, warchlaki i tuczniaki).

Pogłowie świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Pogłowie świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (stan z marca 2011 r.)

Region	Gatunek zwierząt objętych programem	Liczba stad	Pogłowie świń w tysiącach sztuk	
			Lochy przeznaczone do chowu	pozostałe grupy produkcyjne lub hodowlane świń
Rzeczpospolita Polska	świnie	302 747*	1 168,2**	13 100,2**

* Według danych z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

** Według danych z Głównego Urzędu Statystycznego.

Okres realizacji programu jest zaplanowany na lata 2012–2014. Program jest kontynuacją programu zwalczania choroby Aujeszkiego, realizowanego w latach 2008–2011 na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2008 r. w sprawie wprowadzenia programu zwalczania choroby Aujeszkiego u świń (Dz. U. Nr 64, poz. 397, z późn. zm.).

Celem programu jest uwolnienie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od choroby Aujeszkiego u świń. W odniesieniu do poszczególnych regionów, cel ten może zostać osiągnięty w terminie do końca 2013 r., a w odniesieniu do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – do końca 2014 r.

W ramach programu zwalczania choroby Aujeszkiego u świń realizowanego w latach 2008–2011 przeprowadzono badania serologiczne świń w ramach pierwszego, drugiego i trzeciego pobrania próbek krwi. Ponadto w stadach, które uzyskały status stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego, wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego – szczepionego oraz urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego, rozpoczęto badania serologiczne świń w ramach stałego monitorowania choroby. W latach 2012–2014 będą kontynuowane badania w ramach stałego monitorowania choroby

Aujeszkyego u świń. W stadach, które nie spełniają warunków objęcia ich stałym monitorowaniem tej choroby, o których mowa w ust. 2.1.1, postępuje się w sposób ustalony w ust. 2.1.2–2.1.5.

Pobraniu próbek krwi w ramach realizacji programu podlegają świnię w wieku od 12. tygodnia życia. Program nie przewiduje wyjątków od tej zasady.

Urzędowy lekarz weterynarii może odstąpić od pobierania próbek krwi od loch ciężarnych w okresie stanowiącym 10% czasu trwania ciąży bezpośrednio poprzedzającym planowany termin porodu oraz 48 h po porodzie. O wyproszeniu posiadacz świń informuje urzędowego lekarza weterynarii, odpowiedzialnego za pobieranie próbek krwi, w celu pobrania przez niego brakujących próbek krwi w najkrótszym możliwym terminie.

Serologiczne badania laboratoryjne, prowadzone w ramach programu, są zgodne z normami ustalonymi w załączniku III do decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie (Dz. Urz. UE L 59 z 04.03.2008, str. 19, z późn. zm.).

W latach 2008–2011 prowadzono również zwalczanie choroby Aujeszkyego w stadach, z których uzyskano co najmniej jeden dodatni wynik badania serologicznego. Zwalczanie prowadzono zgodnie z metodą „szczepienie – eliminacja”, polegającą na szczepieniu świń w stadach zakażonych, badaniu serologicznym świń stada podstawowego i uboju lub zabiciu świń, u których uzyskano dodatni wynik tego badania lub na alternatywnej metodzie likwidacji wirusa w stadzie. Alternatywną metodą likwidacji wirusa w stadzie zakażonym było:

1) odroczone ubój świń w stadzie, polegający na poddaniu ubojowi świń po osiągnięciu masy ubojowej, a w przypadku stad zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym – także na uboju loch po wyproszeniu i odsadzeniu prosiąt albo

2) w uzasadnionych przypadkach natychmiastowe poddanie ubojowi lub zabiciu wszystkich świń w stadzie.

O metodzie zwalczania choroby decydował powiatowy lekarz weterynarii, po przeprowadzeniu analizy ryzyka, biorąc w szczególności pod uwagę liczbę stad zakażonych na obszarze powiatu, obsadę zwierząt w tych stadach, dobrostan zwierząt i inne przesłanki epizootyczne (w szczególności sytuacja epizootyczna w powiatach sąsiadujących), a także przesłanki ekonomiczne. W przypadku gdy odsetek stad zakażonych w powiecie był równy lub wyższy niż 5%, o metodzie zwalczania choroby powiatowy lekarz weterynarii decydował w uzgodnieniu z właściwym wojewódzkim lekarzem weterynarii.

Zwalczanie i monitorowanie choroby Aujeszkyego u świń w latach 2012–2014 będzie kontynuowane w przypadkach i na zasadach ustalonych w programie.

Do czynności związanych z realizacją programu powiatowi lekarze weterynarii mogą wyznaczać lekarzy weterynarii i inne osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.). Wyznaczonym osobom

odpowiednio, za pobranie próbek krwi od świń do badania laboratoryjnego oraz za podanie świni szczepionki przeciwko chorobie Aujeszkyego albo za wykonanie czynności pomocniczych, po wykonaniu zleconych czynności i przedstawieniu faktury lub rachunku, przysługuje wynagrodzenie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. Nr 178, poz. 1837, z późn. zm.).

Za realizację programu na obszarze powiatu jest odpowiedzialny właściwy powiatowy lekarz weterynarii, natomiast na obszarze województwa właściwy wojewódzki lekarz weterynarii.

Zgodnie z art. 57 ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt realizację programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nadzoruje Główny Lekarz Weterynarii.

2.1. Pobieranie próbek krwi od świń do badań w kierunku choroby Aujeszkyego

W odniesieniu do stad objętych stałym monitorowaniem choroby Aujeszkyego u świń stosuje się ust. 2.1.1. W odniesieniu do stad, które nie spełniają wymagań do objęcia ich stałym monitorowaniem choroby Aujeszkyego, o którym mowa w ust. 2.1.1, stosuje się ust. 2.1.2–2.1.5.

2.1.1. Stałe monitorowanie choroby Aujeszkyego u świń

Serologiczne badania kontrolne w kierunku choroby Aujeszkyego u świń, zwane dalej „stałym monitorowaniem choroby”, prowadzi się w stadach uznanych za:

- 1) wolne od wirusa choroby Aujeszkyego;
- 2) wolne od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepione oraz
- 3) urzędowo wolne od wirusa choroby Aujeszkyego.

Celem stałego monitorowania choroby jest potwierdzenie utrzymywania statusu:

- 1) stada urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego oraz stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego;
- 2) regionu wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego.

Stałe monitorowanie choroby Aujeszkyego prowadzi się we wszystkich wskazanych powyżej stadach świń, położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Badania w ramach stałego monitorowania choroby Aujeszkyego prowadzone są raz w roku kalendarzowym. Odstęp pomiędzy dwoma kolejnymi badaniami powinien wynosić od 3 do 12 miesięcy.

Badania w ramach stałego monitorowania choroby Aujeszkyego są przeprowadzane do czasu uznania, przez Komisję Europejską, terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za oficjalnie wolne od choroby Aujeszkyego u świń.

W trakcie prowadzenia stałego monitorowania choroby Aujeszkyego świnię, od których są pobierane próbki krwi do badań, są trwale i indywidualnie oznakowane przez urzędowego lekarza

weterynarii pobierającego próbki krwi lub posiadacza świń. Indywidualne oznakowanie świń jest wykonywane zgodnie z ust. 3.4.2.

2.1.1.1. Pobieranie próbek krwi oraz dodatkowe środki ochronne

Wyboru liczby świń do zbadania w stadzie w ramach stałego monitorowania choroby Aujeszkiego dokonuje się zgodnie z zasadą pozwalającą na wykrycie z 95-procentowym prawdopodobieństwem świń zakażonych w stadzie przy założeniu, że ich odsetek wynosi 10% – dla loch i knurów w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym oraz 5% – dla tuczników w stadach tuczników.

Liczbę loch i knurów wytypowanych do zbadania w ramach stałego monitorowania choroby w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym przedstawia tabela nr 2.

Tabela 2. Liczba próbek krwi do pobrania w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym w ramach stałego monitorowania choroby

Liczba hodowlanych loch i knurów w stadzie zarodowym i o pełnym cyklu produkcyjnym	Liczba próbek krwi do pobrania z każdego obiektu budowlanego w gospodarstwie
1–10	4*
11–25	8
26–100	24
101–500	26
501–1000	28
powyżej 1000	28

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

Liczbę świń wytypowanych do zbadania w ramach stałego monitorowania choroby w stadach tuczników przedstawia tabela nr 3.

Tabela 3. Liczba próbek krwi do pobrania w stadach tuczników

Liczba świń w stadzie tuczników	Liczba próbek krwi do pobrania z każdego obiektu budowlanego w gospodarstwie
1–10	5*
11–25	10
26–100	40*
101–500	51
501–1000	57
powyżej 1000	58

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

W wyniku stwierdzenia podczas stałego monitorowania choroby jednego lub większej liczby wątpliwych wyników badań, jeżeli na podstawie wyników badań pozostałych próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nie może potwierdzić statusu stada, zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła na wniosek powiatowego lekarza weterynarii próbkę krwi wątpliwą do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia. Do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań próbek krwi stosuje się ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1.

W trakcie stałego monitorowania choroby, w celu ochrony przed przeniesieniem wirusa choroby Aujeszkyego, stosuje się dodatkowe środki, a mianowicie:

1) niezależnie od warunków, o których mowa w ust. 2.8, świnie wprowadzane do stad położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą pochodzić jedynie z państw trzecich, wymienionych w przepisach Unii Europejskiej, oraz muszą posiadać świadectwo zdrowia, wypełnione i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

2) lochy z zaburzeniami rozrodu, w szczególności w przypadku poronień, powtarzania rui, mumifikacji płodów, rodzenia się martwych lub żywych osłabionych prosiąt, w stadzie urzędowo wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego, poddaje się badaniu serologicznemu w kierunku choroby Aujeszkyego.

Posiadacz świń oraz osoba mająca kontakt ze świnią, w szczególności przy wykonywaniu obowiązków służbowych lub zawodowych, ma obowiązek powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii o zaburzeniach rozrodu u loch, o których mowa w akapicie piątym w pkt 2.

Badania serologiczne świń, o których mowa w akapicie piątym w pkt 2, przeprowadza powiatowy lekarz weterynarii w ramach programu.

2.1.1.2. Stałe monitorowanie choroby w centrach pozyskiwania nasienia świń

W przypadku centrów pozyskiwania nasienia świń, w których pozyskuje się i poddaje obróbce nasienie wykorzystywane do sztucznego unasienniania, po uzyskaniu przez nie statusu stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego szczepionego lub urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, badaniami kontrolnymi w okresie 12 miesięcy obejmuje się co 3 miesiące 25% świń przebywających w centrum, tak aby w okresie 12 miesięcy zostało zbadanych 100% świń.

Badania w kierunku choroby Aujeszkyego wykonywane na podstawie załącznika nr 3 ust. 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych mających zastosowanie do nasienia świń (Dz. U. Nr 100, poz. 1017, z późn. zm.) mogą być zaliczane na poczet opisanych badań kontrolnych.

2.1.1.3. Postępowanie w przypadku zawieszenia statusu stada urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego lub wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego

Za stado zawieszone uznaje się stado świń o statusie urzędowo wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego, wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego lub wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionym, w którym podczas prowadzenia stałego monitorowania choroby uzyskano co najmniej jeden dodatni wynik badania serologicznego w kierunku choroby Aujeszkyego, lub stado, które spełnia przesłanki do uznania za stado podejrzane o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego, o których mowa w ust. 2.2 na etapie stałego monitorowania choroby.

W przypadku gdy uzyskano w stadzie co najmniej jeden dodatni wynik badania serologicznego w kierunku choroby Aujeszkyego, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nadaje stadu status stada zawieszono oraz stosuje odpowiednio ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 i 2 lit. d oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1.

Ponadto powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nakazuje:

1) niezwłoczne poddanie ubojowi lub zabicie świń, u których uzyskano dodatni wynik badania serologicznego w kierunku choroby Aujeszkyego;

2) przeprowadzenie badania serologicznego w kierunku choroby Aujeszkyego wszystkich świń stada podstawowego oraz świń, które miały kontakt ze świnia, u której uzyskano dodatni wynik badania, a w przypadku stad tuczników – badania serologicznego pozwalającego na wykrycie, z 95-procentowym prawdopodobieństwem, 5% świń zakażonych w stadzie, a także niezwłoczne poddanie ubojowi lub zabicie świń, u których uzyskano dodatni wynik badania serologicznego w kierunku choroby Aujeszkyego;

3) przeprowadzenie w celu kontroli ponownego badania serologicznego, jak w pkt 2, w kierunku choroby Aujeszkyego po upływie co najmniej 30 dni od badania, o którym mowa w pkt 2.

Jeżeli na etapie stałego monitorowania choroby stado spełnia przesłanki do uznania za stado podejrzane o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego, o których mowa w ust. 2.2, powiatowy lekarz weterynarii nadaje stadu, w drodze decyzji, status stada zawieszono, wprowadza w nim zakazy dotyczące stada zakażonego, o którym mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1, oraz nakazuje badania serologiczne świń w stadzie. Próbkę krwi do badań serologicznych pobiera się z warunkami określonymi w ust. 2.1.1.1 – w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym zgodnie z tabelą nr 2, a w stadach tuczników zgodnie – z tabelą nr 3. W takim przypadku nie stosuje się ust. 2.3.1.4. W przypadku uzyskania co najmniej jednego dodatniego wyniku badania, całe stado poddaje się, z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, wydanego w drodze decyzji, zabiciu lub ubojowi bez prawa do odszkodowania.

Ponadto powiatowy lekarz weterynarii może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na:

1) przemieszczanie świń ze stada bezpośrednio do rzeźni i wystawienie świadectwo zdrowia dla tych świń;

2) przemieszczanie do stada świń, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych ze stad o wyższym statusie w odniesieniu do choroby Aujeszkiego.

W przypadku uzyskania w stadzie co najmniej jednego dodatniego wyniku badania serologicznego powiatowy lekarz weterynarii postępuje w sposób opisany.

Badania, ubój albo zabicie świń, u których uzyskano dodatni wynik badania, prowadzi się aż do wyeliminowania ze stada świń, u których uzyskano dodatni wynik badania serologicznego. Odstęp pomiędzy badaniami powinien wynosić co najmniej 30 dni.

Zabicie świń lub poddanie ich ubojowi przeprowadza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia rzeźni, w której przeprowadza się te czynności.

Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii stwierdzi, że do stada wprowadzono świnię lub materiał biologiczny pochodzący od świń, niespełniające wymagań zdrowotnych ustalonych w programie, a w przypadku materiału biologicznego, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych mających zastosowanie do nasienia owiec, kóz i koniowatych oraz komórek jajowych i zarodków owiec, kóz, koniowatych i świń (Dz. U. Nr 63, poz. 330) i rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych mających zastosowanie do nasienia świń, albo gdy wprowadzone do stada świnię lub materiał biologiczny nie zostały zaopatrzone w świadectwa zdrowia, z zastrzeżeniem ust. 2.6.1, za przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 2.1.1.3, opłaty pobiera się od posiadacza świń.

Wysokość opłat za przeprowadzenie badań, o których mowa powyżej, jest ustalona w załączniku nr 1 poz. 4 i załączniku nr 2 poz. 11 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. z 2007 r. Nr 2, poz. 15, z późn. zm.).

Powiatowy lekarz weterynarii, po nadaniu stada statusu stada zawieszono, niezwłocznie wprowadza informację o statusie epizootycznym tego stada do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, prowadzonego przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zgodnie z ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

Jeżeli w stadzie nie ma świń, u których uzyskano dodatni wynik badania serologicznego w kierunku choroby Aujeszkiego, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, przywraca stadu utracony status i wprowadza informację o statusie epizootycznym do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych.

2.1.2. Pobieranie próbek krwi w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym

Celem wykonania pierwszego pobierania próbek krwi jest:

- 1) wykrycie seroreagentów w stadach z 95-procentowym prawdopodobieństwem, przyjmując że odsetek świń zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi co najmniej 20%;
- 2) określenie procentu zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego wśród loch i knurów w stadach zarodowych, a w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym także wśród tuczników, w poszczególnych powiatach i województwach Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) określenie liczby stad zarodowych i stad o pełnym cyklu produkcyjnym uznanych za zakażone i potencjalnie wolne od wirusa choroby Aujeszkyego.

Badaniu podlegają lochy i knury w stadach zarodowych i w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym. Badaniu podlegają także tuczniaki ze stad o pełnym cyklu produkcyjnym. W każdym stadzie tuczniaki do badania wybiera się losowo.

Szacunkową liczbę próbek krwi do pobrania od loch i knurów w pierwszym pobieraniu tych próbek w stadach zarodowych oraz w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym przedstawia tabela nr 4.

Tabela 4. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania od loch i knurów w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym w pierwszym pobieraniu próbek krwi

Liczba loch lub loch i knurów w stadzie zarodowym i o pełnym cyklu produkcyjnym	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym w gospodarstwie
1–10	1,0	3*
11–25	1,0	6
26–100	1,2	12
101–500	1,5	13
501–1000	2,5	13
powyżej 1000	5,0	13

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

Minimalną liczbę próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym ustala się zgodnie z tabelą nr 5.

Tabela 5. Minimalna liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym

Liczba tuczników w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym	Minimalna liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym
1–10	3*
11–25	6
26–100	12
101–500	13
501–1000	13
powyżej 1000	13

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

Próbki krwi od tuczników pobiera się tak, aby z każdego obiektu budowlanego w gospodarstwie pobrać losowo z różnych kojców co najmniej 3 próbki krwi.

W zależności od wyników badań pierwszego pobierania próbek krwi, stada zarodowemu lub stada o pełnym cyklu produkcyjnym, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nadaje następujący status:

1) stada potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – jeżeli wszystkie wyniki badań są ujemne, w tym wyniki badań próbek krwi wątpliwych, przeprowadzonych w laboratorium referencyjnym;

2) stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkyego – jeżeli uzyskano dodatni wynik badania, za który uważa się również dodatni wynik badania próbki krwi wątpliwej przeprowadzonego w laboratorium referencyjnym.

Dalszy sposób postępowania w stosunku do stad, o których mowa w pkt 2, jest ustalony w ust. 2.3.1–2.3.6.

W przypadku uzyskania jednego lub większej liczby wątpliwych wyników badań, jeżeli na podstawie wyników badań pozostałych próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nie może ustalić statusu stada, zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, próbki krwi wątpliwe do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia albo wykluczenia zakażenia. Do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań próbek krwi stosuje się ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1.

Na podstawie wyników badań uzyskanych w pierwszym pobieraniu próbek krwi, w stadach zarodowych i w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym uznanych za potencjalnie wolne od wirusa

choroby Aujeszkyego przeprowadza się drugie pobieranie próbek krwi do badań weryfikujących w okresie od 2 do 6 miesięcy po zakończeniu pierwszego pobierania próbek krwi w tych stadach.

Celem badań próbek krwi w drugim pobieraniu próbek krwi jest potwierdzenie niewystępowania zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego w stadzie lub jego wykrycie, przy zastosowaniu zasady badania zwierząt w stadzie pozwalającej na:

1) wykrycie, z 95-procentowym prawdopodobieństwem, seroreagentów w stadach uznanych za potencjalnie wolne od wirusa choroby Aujeszkyego u świń przy założeniu, że odsetek zwierząt zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi 5%;

2) weryfikację określonego na podstawie pierwszego badania procentu zakażenia stad wirusem choroby Aujeszkyego w poszczególnych powiatach i województwach oraz liczby stad zarodowych i w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym uznanych za zakażone lub potencjalnie wolne od wirusa choroby Aujeszkyego.

Badaniu podlegają lochy i knury w stadach zarodowych i w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym. Badaniu podlegają także tuczniaki ze stad o pełnym cyklu produkcyjnym. W każdym stadzie tuczniaki do badania wybiera się losowo.

Szacunkową liczbę próbek krwi do pobrania od loch i knurów w drugim pobieraniu próbek krwi w stadach zarodowych oraz w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym przedstawia tabela nr 6.

Tabela 6. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania w drugim pobieraniu próbek krwi od loch i knurów w stadach zarodowych oraz o pełnym cyklu produkcyjnym uznanych za potencjalnie wolne od wirusa choroby Aujeszkyego

Liczba loch lub loch i knurów w stadzie w stadach zarodowych oraz o pełnym cyklu produkcyjnym	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym w gospodarstwie
1–10	1,0	5*
11–25	1,0	10
26–100	1,2	40*
101–500	1,5	51
501–1000	2,5	57
powyżej 1000	5,0	58

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

Minimalną liczbę próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym ustala się zgodnie z tabelą nr 7.

Tabela 7. Minimalna liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym

Liczba tuczników w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym	Minimalna liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym
1–10	3*
11–25	6
26–100	12
101–500	13
501–1000	13
powyżej 1000	13

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

Próbki krwi od tuczników pobiera się tak, aby z każdego obiektu budowlanego w gospodarstwie pobrać losowo z różnych kopców co najmniej 3 próbki krwi.

W zależności od wyników badań drugiego pobierania próbek krwi, stada zarodowemu albo stada o pełnym cyklu produkcyjnym powiatowy lekarz weterynarii nadaje, w drodze decyzji, status:

1) stada seronegatywnego – w przypadku gdy wszystkie wyniki badań są ujemne, w tym wyniki badań próbek krwi wątpliwych, przeprowadzonych w laboratorium referencyjnym;

2) stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkiego – w przypadku uzyskania dodatniego wyniku badania, za który uważa się również dodatni wynik badania próbki krwi wątpliwej przeprowadzonego w laboratorium referencyjnym.

Dalszy sposób postępowania w stosunku do stad, o których mowa w pkt 2, jest określony w ust. 2.3.1–2.3.6.

W przypadku uzyskania jednego lub większej liczby wątpliwych wyników badań, jeżeli na podstawie wyników badań pozostałych próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nie może ustalić statusu stada, zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, próbki krwi wątpliwe do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia. Do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań próbek krwi, ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1 stosuje się odpowiednio.

W celu uzyskania przez stado statusu stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego w stadzie o statusie seronegatywnym przeprowadza się trzecie pobieranie próbek krwi.

Trzecie pobieranie próbek krwi przeprowadza się po upływie od 2 do 6 miesięcy po drugim pobieraniu próbek krwi w stadach, które na podstawie wyników drugiego pobierania próbek krwi uzyskały status stada seronegatywnego, które polega na:

1) jednokrotnym badaniu, w tym samym czasie, wszystkich loch i knurów w stadzie, pod warunkiem że świnie, od których pobrano próbki krwi do badań w kierunku choroby Aujeszkiego zostały, zgodnie z ust. 3.4.2, indywidualnie i trwale oznakowane przez posiadacza świń albo urzędowego lekarza weterynarii, pobierającego próbki krwi w taki sposób, aby możliwe było przyporządkowanie pobieranej próbki krwi do świni, od której została ona pobrana, oraz

2) badaniu, w tym samym czasie, losowo wybranych tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym. Minimalną liczbę próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym ustala się zgodnie z tabelą nr 8. Próbki krwi od tuczników pobiera się tak, aby z każdego obiektu budowlanego w gospodarstwie pobrać losowo z różnych kojców co najmniej 3 próbki.

Tabela 8. Minimalna liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach o pełnym cyklu produkcyjnym

Liczba tuczników w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym	Minimalna liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym
1–10	3*
11–25	6
26–100	12
101–500	13
501–1000	13
powyżej 1000	13

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

W zależności od wyników badań trzeciego pobierania próbek krwi stada zarodowemu lub stada o pełnym cyklu produkcyjnym powiatowy lekarz weterynarii nadaje, w drodze decyzji, następujący status:

1) stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego – jeżeli wszystkie wyniki badań są ujemne, w tym wyniki badań próbek krwi wątpliwych, przeprowadzonych w laboratorium referencyjnym;

2) stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkiego – jeżeli uzyskano dodatni wynik badania, za który uważa się również dodatni wynik badania próbki krwi wątpliwej przeprowadzonego w laboratorium referencyjnym.

Dalszy sposób postępowania w stosunku do stad, o których mowa w pkt 2, jest ustalony w ust. 2.3.1–2.3.6.

W przypadku uzyskania jednego lub większej liczby wątpliwych wyników badań, jeżeli na podstawie wyników badań pozostałych próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nie może określić statusu stada, zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, próbki krwi wątpliwe do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia. Do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań próbek krwi stosuje się ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1.

2.1.3. Pobieranie próbek krwi w stadach tuczników

Celem wykonania pierwszego pobierania próbek krwi w stadach tuczników jest:

- 1) wykrycie seroreagentów w stadach z 95-procentowym prawdopodobieństwem przyjmując, że odsetek świń zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi co najmniej 20%;
- 2) ustalenie procentu zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego wśród tuczników w stadzie tuczników w poszczególnych powiatach i województwach Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) ustalenie liczby stad tuczników uznanych za zakażone i seronegatywne.

Szacunkową liczbę próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach tuczników w pierwszym pobieraniu próbek krwi przedstawia tabela nr 9.

Tabela 9. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach tuczników w pierwszym pobieraniu próbek krwi

Liczba tuczników w stadach tuczników	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym w gospodarstwie
1–10	1,0	3*
11–25	1,0	6
26–100	1,2	12
101–500	1,5	13
501–1000	2,5	13
powyżej 1000	5,0	13

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki pobiera się od wszystkich zwierząt.

W zależności od wyników badań pierwszego pobierania próbek krwi, powiatowy lekarz weterynarii nadaje stadu tuczników, w drodze decyzji, status:

- 1) stada seronegatywnego – jeżeli wszystkie wyniki badań są ujemne, w tym wyniki badań próbek krwi wątpliwych, przeprowadzonych w laboratorium referencyjnym albo
- 2) stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkyego – jeżeli uzyskano dodatni wynik badania, za który uważa się również dodatni wynik badania próbki krwi wątpliwej przeprowadzonego w laboratorium referencyjnym.

Dalszy sposób postępowania w stosunku do stad, o których mowa w pkt 2, jest ustalony w ust. 2.3.1–2.3.6.

W przypadku uzyskania jednego lub większej liczby wątpliwych wyników badań, jeżeli na podstawie wyników badań pozostałych próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nie może ustalić statusu stada, zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, próbki krwi wątpliwe do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia. Do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań próbek krwi stosuje się ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1.

Drugie pobieranie próbek krwi przeprowadza się po upływie od 2 do 6 miesięcy po pierwszym pobieraniu próbek krwi w stadzie tuczników, które na podstawie wyników pierwszego pobierania próbek krwi zostało uznane za stado o statusie seronegatywnym.

Jeżeli nie ma możliwości ponownego pobrania próbek krwi od świń z danego obiektu budowlanego w gospodarstwie, gdyż świnię tę po uzyskaniu masy ubojowej zostały przemieszczone do rzeźni, próbki krwi w ramach drugiego pobierania tych próbek w takim przypadku pobiera się od nowo wprowadzonych świń.

Celem badań próbek krwi pobranych w drugim pobieraniu próbek krwi jest potwierdzenie niewystępowania zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego w stadzie lub jego wykrycie, przy zastosowaniu zasady badania świń w stadzie, pozwalającej na:

- 1) wykrycie, z 95-procentowym prawdopodobieństwem, seroreagentów w stadzie tuczników uznanych za seronegatywne, przy założeniu że odsetek świń zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi 10% lub 5%;
- 2) weryfikację określonego na podstawie pierwszego badania procentu zakażenia stad wirusem choroby Aujeszkyego w poszczególnych powiatach i województwach Rzeczypospolitej Polskiej oraz liczby stad tuczników uznanych za zakażone i seronegatywne.

Liczba próbek krwi do pobrania od tuczników ze stad tuczników w drugim pobieraniu próbek krwi zależy będzie od:

- 1) gęstości populacji świń w województwie – niższa lub wyższa niż 100 świń na 100 ha użytków rolnych (według danych rocznika statystycznego rolnictwa i obszarów wiejskich z 2007 r.);

2) procentu zakażenia wszystkich stad w województwie, określonego na podstawie pierwszego pobierania próbek krwi w stadach zarodowych, stadach o pełnym cyklu produkcyjnym oraz stadach tuczników – mniej niż 5% lub 5% i więcej;

3) przestrzegania zawartych w programie warunków dotyczących przemieszczania zwierząt przez hodowców świń.

W przypadku gdy gęstość populacji świń w województwie jest niższa niż 100 świń na 100 ha, zasada badania tuczników w stadzie powinna pozwolić na wykrycie seroreagentów w stadach tuczników uznanych za seronegatywne z 95-procentowym prawdopodobieństwem, przy założeniu, że odsetek świń zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi 10%.

Szacunkową liczbę próbek krwi do pobrania od tuczników w drugim pobieraniu tych próbek krwi w stadach tuczników położonych w województwach o gęstości populacji niższej niż 100 świń na 100 ha użytków rolnych przedstawia tabela nr 10.

Tabela 10. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania w drugim pobieraniu próbek krwi od tuczników w stadach tuczników uznanych za seronegatywne, położonych na obszarze województw o gęstości populacji niższej niż 100 świń na 100 ha użytków rolnych

Liczba tuczników w stadzie tuczników	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym w gospodarstwie
1–10	1,0	4*
11–25	1,0	8
26–100	1,2	24
101–500	1,5	26
501–1000	2,5	26
powyżej 1000	5,0	28

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki pobiera się od wszystkich zwierząt.

W przypadku gdy gęstość populacji świń w województwie jest wyższa niż 100 świń na 100 ha użytków rolnych, badanie świń w stadzie powinno pozwolić na wykrycie seroreagentów w stadach tuczników uznanych za seronegatywne z 95-procentowym prawdopodobieństwem, przy założeniu, że odsetek świń zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi 5%.

Wymienione działania stosuje się także, gdy procent zakażenia stad w województwie, ustalony na podstawie pierwszego pobierania próbek krwi, będzie równy lub wyższy niż 5% oraz gdy istnieje podejrzenie, że posiadacz świń nie przestrzega warunków dotyczących przemieszczania świń, wprowadzonych w programie.

Szacunkową liczbę próbek krwi do pobrania w drugim pobieraniu próbek krwi od tuczników w stadach tuczników położonych w województwach o gęstości populacji większej niż 100 świń na 100 ha użytków rolnych przedstawia tabela nr 11.

Tabela 11. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania w drugim pobieraniu próbek krwi od tuczników w stadach tuczników uznanych za seronegatywne, położonych na obszarze województw o gęstości populacji wyższej niż 100 świń na 100 ha użytków rolnych

Liczba tuczników w stadach tuczników	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym w gospodarstwie
1–10	1,0	5*
11–25	1,0	10
26–100	1,2	40*
101–500	1,5	51
501–1000	2,5	57
powyżej 1000	5,0	58

* W przypadku mniejszej liczby świń próbki krwi pobiera się od wszystkich zwierząt.

W zależności od wyników badań drugiego pobierania próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nadaje stadu tuczników, w drodze decyzji, status:

- 1) stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – jeżeli wszystkie wyniki badań są ujemne, w tym wyniki badań próbek krwi wątpliwych przeprowadzonych w laboratorium referencyjnym albo
- 2) stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkyego – jeżeli uzyskano dodatni wynik badania, za który uważa się również dodatni wynik badania próbki krwi wątpliwej przeprowadzonego w laboratorium referencyjnym.

Dalszy sposób postępowania w stosunku do stad, o których mowa w pkt 2, jest ustalony w ust. 2.3.1–2.3.6.

W przypadku uzyskania jednego lub większej liczby wątpliwych wyników badań, jeżeli na podstawie wyników badań pozostałych próbek krwi powiatowy lekarz weterynarii nie może ustalić statusu stada, zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, próbki krwi wątpliwe do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia. Do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań próbek krwi stosuje się ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1 oraz ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1.

2.1.4. Inne przypadki uznania stada za wolne od wirusa choroby Aujeszkyego

Stado świń, którego posiadacz wykaże, że w okresie ostatnich 12 miesięcy, łącznie:

- 1) w stadzie podstawowym nie stwierdzono klinicznych, patologicznych i serologicznych objawów choroby Aujeszkyego;
- 2) wszystkie świny stada podstawowego, przebywające w tym stadzie, były dwukrotnie, w odstępie od 2 do 6 miesięcy, zbadane serologicznie w kierunku choroby Aujeszkyego w jednym z laboratoriów, o którym mowa w ust. 3.2, i uzyskano ujemny wynik badania;
- 3) wszystkie świny wprowadzane do tego stada pochodziły ze stad o statusie epizootycznym równym lub wyższym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego;
- 4) nasienie wprowadzane do tego stada pochodziło z centrów pozyskiwania nasienia knurów, w którym – w okresie ostatnich 12 miesięcy – nie stwierdzono objawów choroby Aujeszkyego;
- 5) knury używane w tym stadzie do krycia naturalnego były badane serologicznie i uzyskano ujemny wynik badania w kierunku choroby Aujeszkyego oraz pochodziły z tego stada lub ze stada o statusie epizootycznym równym lub wyższym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego – może zostać uznane, w drodze decyzji powiatowego lekarza weterynarii, za wolne od wirusa choroby Aujeszkyego po jednym badaniu serologicznym wykonanym w ramach programu, jeżeli uzyskano ujemny wynik tego badania; badaniu podlegają wszystkie świny stada podstawowego.

2.1.5. Pobieranie próbek krwi w stadach o nieznanym statusie epizootycznym

Od dnia obowiązywania programu, wszystkim stadom świń położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarejestrowanym zgodnie z ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, jest nadany status epizootyczny w odniesieniu do choroby Aujeszkyego, ustalony na podstawie wyników badań przeprowadzonych w latach 2008–2011, w ramach programu zwalczania choroby Aujeszkyego u świń.

W przypadku odtworzenia stada lub utworzenia nowego stada zastosowanie ma ust. 2.2.

Jeżeli niemożliwe jest nadanie odpowiedniego statusu stada zgodnie z ust. 2.2, powiatowy lekarz weterynarii nadaje stadu, w drodze decyzji, status stada podejrzanego o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego. Ustęp 2.3.1.4 stosuje się odpowiednio. W przypadku uzyskania ujemnych wyników badań, o których mowa w ust. 2.3.1.4, powiatowy lekarz weterynarii nadaje stadu, w drodze decyzji, status stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego. W przypadku niewykonania przez posiadacza świń opisanych badań, całe stado poddaje się, z nakazu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia tego stada, w drodze decyzji, zabiciu lub ubojowi bez prawa do odszkodowania.

Za badania, o których mowa w ust. 2.1.5, opłaty pobiera się od posiadacza świń.

Wysokość opłat ustalono w poz. 4 załącznika nr 1 i poz. 11 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości

opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej.

2.2. Kategoryzacja i rejestracja siedzib stad

Status epizootyczny nadaje się poszczególnym stadom świń. W przypadkach określonych w programie, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia siedziby stada nadaje temu stadu, w drodze decyzji, w kolejności od najniższego do najwyższego, status stada:

- 1) zakażonego wirusem choroby Aujeszkyego;
- 2) podejrzanego o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego;
- 3) zawieszzonego;
- 4) potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego;
- 5) potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego;
- 6) seronegatywnego – szczepionego;
- 7) seronegatywnego;
- 8) wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego;
- 9) wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego;
- 10) urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego.

W rozumieniu programu stadem podejrzanym o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego jest stado świń, do którego wprowadzono świnię lub materiał biologiczny pochodzący od świń, niespełniające wymagań zdrowotnych ustalonych w programie, a w przypadku materiału biologicznego – ustalonych w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 2.1.1.3, lub gdy wprowadzone do stada świnię lub materiał biologiczny nie zostały zaopatrzone w świadectwo zdrowia, z tym że w przypadku nasienia sporządza się adnotację, o której mowa w ust. 2.6.1 akapit jedenasty.

W przypadku odtworzenia stada lub utworzenia nowego stada, powiatowy lekarz weterynarii nadaje stadu, w drodze decyzji, status, jaki posiadało stado, z którego pochodzą świnię nowo wprowadzane, w dniu ich przemieszczenia z tego stada. Jeżeli świnię nowo wprowadzane pochodzą ze stad o różnym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego, to temu stadu powiatowy lekarz weterynarii nadaje najniższy status spośród stad, z których pochodzą świnię.

Liczba badań w ramach programu, które wykonuje się w odtworzonym lub utworzonym nowym stadzie, w celu nadania mu statusu stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego zależy od statusu, który zostanie mu nadany przez powiatowego lekarza weterynarii. Badania te wykonuje się zgodnie z ust. 2.1.1 lub 2.1.2.

2.3. Postępowanie w stadach podejrzanych o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego oraz stadach zakażonych wirusem choroby Aujeszkyego

2.3.1. Postępowanie w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia choroby Aujeszkyego

W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia choroby Aujeszkyego, w celu zwalczania tej choroby, powiatowy lekarz weterynarii zgodnie z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wydaje decyzje, o których mowa w ust. 2.3.1.1–2.3.1.4, z rygorem natychmiastowej wykonalności.

2.3.1.1. W przypadku uzyskania co najmniej jednego dodatniego wyniku badania w stadzie w ramach programu, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia tego stada, w drodze decyzji, wyznacza to stado jako ognisko choroby i nadaje temu stadu status stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkyego oraz:

1) zakazuje:

- a) przemieszczania świń oraz ich nasienia, zarodków i komórek jajowych ze stada,
- b) przemieszczania świń, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych do stada,
- c) używania knurów do krycia naturalnego,
- d) wystawiania świadectw zdrowia dla świń znajdujących się w stadzie;

2) nakazuje:

- a) szczepienie świń w stadzie, zgodnie z ust. 2.3.2. i ust. 2.3.4, albo
- b) odroczone ubój świń w stadzie, polegający na uboju świń po osiągnięciu masy ubojowej, a w przypadku stad zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym – także na uboju loch po wyproszeniu i odsadzeniu prosiąt, albo
- c) natychmiastowy ubój lub zabicie wszystkich świń w stadzie, zgodnie z ust. 2.3.5 – w przypadkach gdy z przyczyn ekonomicznych lub epizootycznych nieuzasadnione jest zastosowanie nakazów, o których mowa w lit. a albo b,
- d) bieżące oczyszczanie i odkażanie,
- e) wstępne i końcowe oczyszczenie i odkażenie miejsc, przedmiotów oraz środków transportu, z którymi miały kontakt świnię znajdujące się w gospodarstwie, w sposób ustalony w ust. 2.3.6 – w przypadku gdy dany obiekt budowlany zostanie całkowicie opróżniony ze zwierząt (zasada puste-pełne).

Urzędowy lekarz weterynarii w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym – indywidualnie i trwale znakuje wszystkie świnię stada podstawowego, jeżeli została wydana decyzja o szczepieniu świń w stadzie i ich sukcesywnej eliminacji albo decyzja o odroczonym uboju świń w stadzie, z wyjątkiem świń znakowanych indywidualnie przez ich posiadacza na podstawie ustawy

z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z późn. zm.).

2.3.1.2. Powiatowy lekarz weterynarii może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę:

1) na przemieszczenie świń ze stada, bezpośrednio do rzeźni i wystawić świadectwo zdrowia dla tych świń;

2) w przypadku wydania decyzji o szczepieniu:

a) na przemieszczanie do stada świń, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych ze stad o statusie stada potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, seronegatywnego, wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego lub urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, pod warunkiem że świnię wprowadzane do stada zostaną zaszczepione przeciwko chorobie Aujeszkyego, zgodnie z ust. 2.3.2, oraz ze stad o statusie stada potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego, seronegatywnego – szczepionego lub wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego,

b) na używanie knurów do krycia naturalnego, pod warunkiem że knury używane w tym celu zostaną zbadane serologicznie w kierunku choroby Aujeszkyego i uzyskają ujemny wynik badania oraz będą co najmniej dwa razy zaszczepione przeciwko tej chorobie;

3) na przemieszczanie, wraz z wystawieniem w tym celu świadectwa zdrowia, prosiąt ze stada, które nie posiada możliwości odchowu prosiąt do wagi ubojowej, do innego stada zakażonego, co do którego powiatowy lekarz weterynarii wydał decyzję o odroczonej uboju oraz które posiada możliwość takiego odchowu; przy czym przemieszczanie takie odbywa się po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca przeznaczenia prosiąt.

2.3.1.3. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy dla ogniska choroby może, w drodze decyzji, nakazać szczepienie profilaktyczne w stadach powiązanych epizootycznie z ogniskiem choroby Aujeszkyego. Szczepienia profilaktyczne przeprowadza się zgodnie z ust. 2.3.2.

Podjmując decyzję o szczepieniu w tych stadach, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę analizę ryzyka uwzględniającą wyniki dochodzenia epizootycznego.

2.3.1.4. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia stada, do którego wprowadzono świnię lub materiał biologiczny pochodzący od świń, niespełniające wymagań zdrowotnych wprowadzonych w programie, a w przypadku materiału biologicznego – ustalonych w rozporządzeniach, o których mowa w ust. 2.1.1.3, albo gdy wprowadzone do stada świnię albo materiał biologiczny nie są zaopatrzone w świadectwo zdrowia, z zastrzeżeniem ust. 2.6.1, po przeprowadzeniu analizy ryzyka może nadać temu stadu, w drodze decyzji, status stada podejrzanego o zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego oraz:

1) zakazać:

a) przemieszczania świń oraz ich nasienia, zarodków i komórek jajowych ze stada,

b) wystawiania świadectw zdrowia świniom znajdującym się w tym stadzie oraz ich nasieniu, zarodkom lub komórkom jajowym, z wyjątkiem świadectw dla świń przemieszczanych bezpośrednio do rzeźni;

2) nakazać przeprowadzenie badań serologicznych w kierunku choroby Aujeszkyego świń w stadzie, ustalając minimalną liczbę próbek krwi do pobrania, przy zastosowaniu zasady badania świń w stadzie pozwalającej na wykrycie seroreagentów w stadzie z 95-procentowym prawdopodobieństwem, przyjmując że odsetek świń zakażonych w obiekcie budowlanym w gospodarstwie wynosi co najmniej 2%.

Za przeprowadzenie badań, o których mowa w pkt 2, pobiera się od posiadacza świń opłaty w wysokości określonej w poz. 4 załącznika nr 1 i poz. 11 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej.

W drodze odstępstwa od zakazów określonych w akapicie pierwszym pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na przemieszczenie ze stada świń bezpośrednio do rzeźni i wystawić w tym celu świadectwa zdrowia.

W przypadku uzyskania wszystkich ujemnych wyników badania, stada podejrzanemu przywraca się utracony status.

W przypadku uzyskania co najmniej jednego dodatniego wyniku badania, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia tego stada, w drodze decyzji, wyznacza stado jako ognisko choroby i nadaje temu stadu status stada zakażonego wirusem choroby Aujeszkyego oraz wprowadza nakazy i zakazy określone dla stada o tym statusie.

Powiatowy lekarz weterynarii po nadaniu stadu statusu stada podejrzanego o zakażenie albo zakażonego niezwłocznie wprowadza informację o statusie epizootycznym do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt prowadzonym w systemie informatycznym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

2.3.2. Szczepienie

Przy podejmowaniu decyzji o szczepieniu świń przeciwko chorobie Aujeszkyego uwzględnia się analizę ryzyka, sytuację epizootyczną, biobezpieczeństwo i aspekt ekonomiczny. Szczepienia powinno prowadzić się jednocześnie na danym obszarze we wszystkich stadach świń zakwalifikowanych do szczepień.

W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. a, powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza szczepienie w stadach zakażonych.

Szczepienia w stadach zakażonych prowadzących produkcję w cyklu zamkniętym oraz w stadach zarodowych przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) stado podstawowe szczepi się 2 razy, przy czym odstęp między szczepieniami wynosi 4 tygodnie;
- 2) kolejne szczepienie stada podstawowego powtarza się co 4 miesiące;
- 3) jednocześnie szczepi się wszystkie zwierzęta stada podstawowego (lochy i knury), niezależnie od ich stanu fizjologicznego;
- 4) prosięta od matek szczepionych szczepi się dwa razy w odstępie 4 tygodni:
 - a) pierwsze szczepienie przeprowadza się między 10. a 12. tygodniem życia,
 - b) drugie szczepienie przeprowadza się między 14. a 16. tygodniem życia;
- 5) prosięta od matek nieszczepionych szczepi się w 6. i 10. tygodniu życia;
- 6) tucznikom, które nie osiągnęły wagi rzeźnej do 8. miesiąca życia, podaje się trzecią dawkę szczepionki w 8. miesiącu życia;
- 7) loszkom własnego chowu, wykorzystywanym do odnawiania stada podstawowego, podaje się trzecią dawkę szczepionki w 8. miesiącu życia;
- 8) świnię wprowadzone spoza stada (loszki i knurki), przeznaczone do odnawiania stada podstawowego, przed włączeniem do stada szczepi się dwa razy, w odstępie 4 tygodni; przy czym drugie szczepienie przeprowadza się nie później niż na tydzień przed wprowadzeniem świń do stada.

W stadach zakażonych prowadzących tucz świń, szczepienia przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) świnię w stadach tuczników szczepi się raz lub dwa razy w zależności od terminu uboju;
- 2) tuczniaki przeznaczone do uboju w okresie miesiąca przed ubojem szczepi się raz;
- 3) pozostałe świnię szczepi się dwa razy w odstępie 4 tygodni.

Nie szczepi się świń w okresie 3 tygodni przed ubojem. Wszystkie świnię wprowadzane do stad tuczników szczepi się po raz pierwszy co najmniej 2 tygodnie przed wprowadzeniem. Szczepienie powtarza się po 4 tygodniach. W wyjątkowych sytuacjach powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na ich szczepienie po raz pierwszy w dniu wprowadzenia ich do stada. Tuczniakom, które nie osiągnęły wagi rzeźnej do 8. miesiąca życia, podaje się trzecią dawkę szczepionki w 8. miesiącu życia.

Szczepienia świń w stadach potencjalnie wolnych od wirusa choroby Aujeszkiego, seronegatywnych oraz wolnych od wirusa choroby Aujeszkiego powiązanych epizootycznie ze stadem zakażonym przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) stado podstawowe szczepi się dwa razy w odstępie 4 tygodni;
- 2) kolejne szczepienie stada podstawowego powtarza się co 6 miesięcy;

3) jednocześnie szczepi się wszystkie zwierzęta stada podstawowego, niezależnie od ich stanu fizjologicznego;

4) prosięta od matek:

a) szczepionych – szczepi się jeden raz między 11. a 13. tygodniem życia,

b) nieszczepionych – szczepi się jeden raz między 6. a 10. tygodniem życia;

5) świnie wprowadzane spoza stada (loszki i knurki), przeznaczone do odnawiania stada podstawowego, szczepi się dwa razy, w odstępie 4 tygodni między szczepieniami. Pierwsze szczepienie przeprowadza się przed wprowadzeniem świń do stada. Świnie można wprowadzić do stada tydzień po pierwszym szczepieniu.

Szczepienia w stadach tuczników, potencjalnie wolnych od wirusa choroby Aujeszkyego, seronegatywnych oraz wolnych od wirusa choroby Aujeszkyego powiązanych epizootycznie ze stadem zakażonym przeprowadza się w następujący sposób:

1) świnie w stadach tuczników w wieku powyżej 12. tygodnia życia szczepi się raz;

2) świnie wprowadzane do stad tuczników szczepi się raz przed upływem 3. dnia od dnia ich wprowadzenia, pod warunkiem że wiek wprowadzanych do stad tuczników świń wynosi co najmniej 12 tygodni, w przypadku wprowadzenia do stad tuczników świń młodszych należy je zaszczepić dwukrotnie w odstępie 4 tygodni.

Knury utrzymywane w punktach kopulacyjnych, położonych w regionach, w których wystąpiły przypadki zakażenia świń wirusem choroby Aujeszkyego, powinny być szczepione. Szczepienie przeprowadza się dwa razy w odstępie 4 tygodni. Kolejne szczepienia przeprowadza się co 4 miesiące. Nowo wprowadzane knury dopuszcza się do użytkowania rozplodowego nie wcześniej niż po upływie tygodnia od dnia drugiego szczepienia.

Do szczepienia świń mogą być stosowane wyłącznie szczepionki delecyjne, zawierające wirus pozbawiony glikoproteiny gE (gE-).

Jeżeli w stadzie nie są utrzymywane świnie stada podstawowego, które w nim utrzymywano w dniu stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii, w drodze decyzji, zakażenia stada wirusem choroby Aujeszkyego, posiadacz zwierząt informuje o tym fakcie niezwłocznie powiatowego lekarza weterynarii.

Koszty szczepienia świń są pokrywane z budżetu państwa do dnia uznania przez powiatowego lekarza weterynarii, w drodze decyzji, stada za stado wolne od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepione. Jeżeli posiadacz stada uzna za konieczne dalsze szczepienie świń w stadzie wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionym, może prowadzić je na własny koszt, po uprzednim poinformowaniu powiatowego lekarza weterynarii. Szczepienie takie posiadacz prowadzi do dnia uznania przez powiatowego lekarza weterynarii, w drodze decyzji, wszystkich stad w powiecie za stado wolne od wirusa choroby Aujeszkyego lub wolne od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepione.

W takim przypadku powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, zakazuje szczepień w takim stadzie i nadaje mu status stada urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego.

2.3.3. Postępowanie w stadach szczepionych profilaktycznie

2.3.3.1. W przypadku wydania decyzji o szczepieniu profilaktycznym, o której mowa w ust. 3.3.1.3, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji:

1) zakazuje:

- a) przemieszczania ze stada świń oraz ich nasienia, zarodków i komórek jajowych,
- b) wprowadzania do stada świń, nasienia, zarodków i komórek jajowych;

2) nakazuje szczepienie świń w stadzie i ich sukcesywną eliminację, zgodnie z cyklem hodowlanym lub produkcyjnym.

Urzędowy lekarz weterynarii w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym indywidualnie i trwale znakuje wszystkie świny stada podstawowego, za wyjątkiem świń znakowanych indywidualnie przez ich posiadacza na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

2.3.3.2. Powiatowy lekarz weterynarii może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na:

1) przemieszczenie świń ze stada bezpośrednio do rzeźni oraz do innych stad o tym samym lub niższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego oraz wystawić w tym celu świadectwa zdrowia;

2) przemieszczanie do stada świń, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych ze stad o statusie stada potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, seronegatywnego, wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego lub urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, pod warunkiem że świny wprowadzane do stada zostaną zaszczepione przeciwko chorobie Aujeszkyego, zgodnie z ust. 2.3.2, oraz z innych stad szczepionych profilaktycznie o równym lub wyższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego;

3) używanie knurów do krycia naturalnego, pod warunkiem że knury używane w tym celu zostaną uprzednio zbadane serologicznie w kierunku choroby Aujeszkyego i uzyskają ujemny wynik badania oraz zostaną co najmniej 2 razy zaszczepione przeciwko tej chorobie.

2.3.3.3. Szczepienie stada przeprowadza się zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2.3.2. W stadach, w których wprowadzono profilaktyczne szczepienia świń przeciwko chorobie Aujeszkyego, stosuje się ust. 2.3.4.

W decyzji w sprawie nadania stada zarodowemu, stada o pełnym cyklu produkcyjnym oraz stada tuczników statusu stada seronegatywnego – szczepionego, uchyla się nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 2.3.3.1.

2.3.4. Uwalnianie stad zakażonych, w których przeprowadzono szczepienia

Posiadacz zakażonego stada świń, w którym są prowadzone szczepienia, przekazuje informację o zakażonym stadzie do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia tego stada, jeżeli:

- 1) w stadzie zarodowym i o pełnym cyklu produkcyjnym nie pozostaje żadna świnia stada podstawowego, która przebywała w nim, kiedy uznano stado za zakażone;
- 2) w stadzie tuczników nie pozostaje żadna świnia, która przebywała w nim, kiedy uznano stado za zakażone.

Po otrzymaniu informacji o zakażonym stadzie powiatowy lekarz weterynarii pobiera próbki do badań w kierunku choroby Aujeszkyego. Badania te są przeprowadzane w taki sposób, aby odróżnić świnię szczepioną przeciwko chorobie Aujeszkyego od świń zakażonych wirusem choroby Aujeszkyego. Świnie, od których są pobierane próbki do badań, są trwale i indywidualnie oznakowane przez urzędowego lekarza weterynarii pobierającego próbki albo posiadacza świń. Indywidualne oznakowanie świń wykonywane jest zgodnie z ust. 3.4.2.

W stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym, w których były prowadzone szczepienia, próbki pobiera się dwa razy w odstępie od 2 do 6 miesięcy. Pierwszy raz próbki pobiera się w sposób określony w ust. 2.1.2 dla drugiego pobierania próbek krwi, pod warunkiem że wszystkie świnię stada podstawowego zostały indywidualnie i trwale oznakowane przez urzędowego lekarza weterynarii albo ich posiadacza, w sposób umożliwiający przyporządkowanie pobieranej próbki do świni, od której została ona pobrana. Indywidualne oznakowanie świń wykonywane jest zgodnie z ust. 3.4.2.

W przypadku uzyskania w pierwszym pobieraniu próbek krwi wyłącznie ujemnych wyników badania, stada zarodowemu lub stadu o pełnym cyklu produkcyjnym, w którym są prowadzone szczepienia, powiatowy lekarz weterynarii nadaje, w drodze decyzji, status stada seronegatywnego – szczepionego. W decyzji tej uchyla się również nakazy i zakazy, wprowadzone uprzednio w tym stadzie na podstawie ust. 2.3.1.1, z wyłączeniem nakazów, o których mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. a, d i e. Ponadto w stadzie tym powiatowy lekarz weterynarii drugi raz pobiera próbki w kierunku choroby Aujeszkyego, w sposób ustalony w ust. 2.1.2 dla trzeciego pobierania próbek krwi.

W przypadku uzyskania wszystkich ujemnych wyników badania w drugim pobieraniu próbek krwi, stada zarodowemu lub stadu o pełnym cyklu produkcyjnym, w którym są prowadzone szczepienia, nadaje się status stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego. W stadzie takim powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, może wprowadzić zakaz szczepień, w zależności od sytuacji epizootycznej w zakresie choroby Aujeszkyego w regionie. Ponadto, w przypadku gdy nie pozostanie ani jedna świnia szczepiona w stadzie – nadaje stadu status stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego.

W przypadku uzyskania w pierwszym lub drugim pobieraniu próbek krwi w stadzie zarodowym lub w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym co najmniej jednego wątpliwego wyniku badania, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii przesyła próbkę wątpliwą do laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 3.2, w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia.

W przypadku uzyskania w pierwszym pobieraniu próbek krwi w stadzie zarodowym lub w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym co najmniej jednego dodatniego wyniku badania, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nakazuje ubój lub zabicie świń, u których uzyskano takie wyniki:

1) niezwłocznie albo

2) po osiągnięciu przez świnię masy ubojowej, a w przypadku loch – po wyproszeniu i odsadzeniu prosiąt.

W przypadku uzyskania w drugim pobieraniu próbek krwi w stadzie zarodowym lub w stadzie o pełnym cyklu produkcyjnym co najmniej jednego dodatniego wyniku badania, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, cofa stada status stada seronegatywnego – szczepionego, wprowadza w nim zakazy odnoszące się do stada zakażonego, o których mowa ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 1, oraz nakazuje ubój lub zabicie świń, u których uzyskano takie wyniki:

1) niezwłocznie albo

2) po osiągnięciu przez świnię masy ubojowej, a w przypadku loch – po wyproszeniu i odsadzeniu prosiąt.

W takim stadzie ma zastosowanie również ust. 2.3.1.2 akapit pierwszy pkt 1 i 2.

W tych przypadkach posiadacz świń jest obowiązany do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez powiatowego lekarza weterynarii ponownego pobrania próbek krwi w kierunku choroby Aujeszkyego u świń zgodnie z opisanymi warunkami, nie wcześniej niż po upływie 2 miesięcy i nie później niż przed upływem 6 miesięcy od poddania ubojowi lub zabicia ostatniej zakażonej świni.

W stadach tuczników, w których są prowadzone szczepienia, przeprowadza się dwa pobrania próbek krwi w odstępie od 2 do 6 miesięcy.

Pierwsze pobieranie próbek krwi w stadach tuczników przeprowadza się w sposób ustalony w ust. 2.1.3. W przypadku uzyskania wszystkich ujemnych wyników badania w pierwszym pobieraniu próbek krwi w stadzie tuczników, w którym są prowadzone szczepienia, stada tuczników nadaje się status stada seronegatywnego – szczepionego. W decyzji o nadaniu tego statusu uchyla się również nakazy i zakazy, wprowadzone uprzednio w tym stadzie na podstawie ust. 2.3.1.1, z wyłączeniem nakazu, o którym mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. a, d i e. Ponadto w stadzie tym powiatowy lekarz weterynarii drugi raz pobiera próbki do badań w kierunku choroby Aujeszkyego, w sposób ustalony w ust. 2.1.3 dla drugiego pobierania próbek krwi.

W przypadku uzyskania wszystkich ujemnych wyników badania w drugim pobieraniu próbek krwi, w stadzie tuczników, w którym są prowadzone szczepienia, stada tuczników nadaje się status

stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego – szczepionego. W stadzie takim powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, może wprowadzić zakaz szczepień, w zależności od sytuacji epizootycznej w zakresie choroby Aujeszkyego w regionie. Ponadto w przypadku gdy nie pozostanie ani jedna świnia szczepiona w stadzie – nadaje stado status stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego.

W przypadku uzyskania w pierwszym lub w drugim pobieraniu próbek krwi w stadzie tuczników co najmniej jednego dodatniego wyniku badania, stado uznaje się za zakażone i postępuje się w nim zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2.3.1.1.

2.3.5. Podanie ubojowi lub zabicie zwierząt w stadzie zakażonym

W przypadku gdy powiatowy lekarz weterynarii wyda decyzję, o której mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. b, oraz niemożliwe jest poddanie prosiąt ubojowi, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie tych prosiąt. Postępowanie to nie ma zastosowania, w przypadku gdy powiatowy lekarz weterynarii wydał decyzję, o której mowa w ust. 2.3.1.2 pkt 3.

W przypadku gdy powiatowy lekarz weterynarii wyda decyzję, o której mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. c, poddaje się ubojowi lub zabija się wszystkie świny w stadzie, bez względu na ich wiek, niezwłocznie po otrzymaniu przez posiadacza stada tej decyzji.

Knury przeznaczone do uboju powinny zostać poddane kastracji nie później niż na 30 dni przed planowanym ubojem.

Mięso pozyskane z uboju świń pochodzących ze stada zakażonego podlega w rzeźni ocenie urzędowego lekarza weterynarii oraz znakowaniu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, roz. 3, t. 45, str. 75, z późn. zm.).

2.3.6. Oczyszczanie i odkażanie

Oczyszczanie polega na usunięciu zakażonego nawozu naturalnego w rozumieniu ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033, z późn. zm.) oraz usunięciu innych substancji mogących zawierać czynniki chorobotwórcze z obiektów budowlanych, w których są utrzymywane świny, pomieszczeń gospodarczych i magazynowych, wybiegów i otoczenia obiektów budowlanych, a następnie na ich unieszkodliwieniu.

Oczyszczanie przeprowadza się przy użyciu:

- 1) środków fizycznych – ręcznych narzędzi, sprzętu mechanicznego lub wody pod ciśnieniem;
- 2) produktów biobójczych dopuszczonych do obrotu na podstawie ustawy z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 252, z późn. zm.).

Odkazanie polegające na niszczeniu czynników chorobotwórczych obecnych w środowisku jest przeprowadzane przy użyciu:

- 1) środków fizycznych;
- 2) produktów biobójczych dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów o produktach biobójczych;
- 3) środków biologicznych (z udziałem bakterii nitryfikacyjnych), stosowanych do odkazania obornika i gnojowicy.

Powiatowy lekarz weterynarii w ramach realizacji programu nakazuje oczyszczanie i odkazanie, które przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) spryskuje się produktem biobójczym wszystkie miejsca, w których były utrzymywane świnie;
- 2) usuwa się nawóz naturalny i ściółkę;
- 3) sprzęt i wyposażenie obiektów budowlanych, w których były utrzymywane świnie, oczyszcza się, jeżeli to konieczne;
- 4) usuwa się tłuszcz i brud ze wszystkich odkazanych powierzchni przy użyciu produktów biobójczych oraz zmywa się je wodą;
- 5) czyści się, a następnie zmywa odkazane powierzchnie przy użyciu produktów biobójczych pod ciśnieniem; produkty te pozostawia się na odkazanych powierzchniach przez okres zalecany przez producenta, nie krócej jednak niż przez 24 godziny;
- 6) zmywa się odkazane powierzchnie przy użyciu wody pod ciśnieniem, po upływie okresu, o którym mowa w pkt 5;
- 7) czynności, o których mowa w pkt 5 i 6, wykonuje się dwa razy, w odstępie 7 dni.

Odkazanie obornika przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) na terenie gospodarstwa, w którym stwierdzono chorobę, w pobliżu obiektów budowlanych na podłożu utwardzonym, w miarę nieprzepuszczalnym, wyznacza się miejsce na kopiec z obornikiem o szerokości 2 m i nieograniczonej długości;
- 2) dno kopca, po wyrównaniu, wykłada się folią, a następnie:
 - a) nakłada się na folię warstwę obornika niezakażonego (najlepiej pochodzącego od koniowatych lub bydła),
 - b) układa się zakażony obornik, nadając mu kształt stożka, na wysokość nieprzekraczającą 1,5 m od powierzchni gruntu,
 - c) przykrywa się ściółką i warstwą ziemi o grubości co najmniej 20 cm,
 - d) utworzony kopiec polewa się produktem biobójczym i pozostawia się co najmniej na 42 dni.

Gnojowicę i gnojówkę odkaża się w następujący sposób:

- 1) do zbiornika z gnojówką lub z gnojowicą dodaje się produkt biobójczy;
- 2) miesza się produkt biobójczy z gnojówką lub z gnojowicą;

3) pozostawia się zawartości tego zbiornika, po uprzednim jego zabezpieczeniu przed dostępem zwierząt, w tym owadów i ptaków, co najmniej na 42 dni.

Odkazanie ściółki lub obornika może być przeprowadzone również przez:

- 1) spalenie albo użycie pary wodnej o temperaturze nie mniejszej niż 70°C;
- 2) zakopanie na głębokość uniemożliwiającą dostęp do nich zwierząt.

Szczególne sposoby oczyszczenia i odkażania gospodarstw, w tym gospodarstw, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie, powiatowy lekarz weterynarii może określić tylko w sytuacji, gdy niemożliwe jest zastosowanie sposobów oczyszczenia i odkażania gospodarstw, określonych w poprzednich akapitach niniejszego ustępu.

Ponowne umieszczenie świń w obiekcie budowlanym w gospodarstwie może nastąpić po upływie co najmniej 15 dni od zakończenia końcowego czyszczenia i odkażania.

Koszty wstępnego i końcowego oczyszczania i odkażania, o którym mowa w ust. 2.3.1.1 pkt 2 lit. e, są pokrywane z budżetu państwa.

2.4. Odszkodowanie za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi w ramach programu

Za świnie zabite lub poddane ubojowi z nakazu powiatowego lekarza weterynarii albo za świnie padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez ten organ przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa. Zasady wypłaty odszkodowania określa art. 49 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.).

2.5. Klasyfikacja regionów i procedury monitorowania przebiegu programu

Regionem, zgodnie z art. 2 pkt 36 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jest część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o powierzchni co najmniej 2000 km², która obejmuje co najmniej jeden powiat.

Do czasu uznania wszystkich stad w regionie za wolne od wirusa choroby Aujeszkiego lub wolne od wirusa choroby Aujeszkiego – szczepione, region uznaje się za region, w którym jest realizowany program zwalczania choroby Aujeszkiego.

Po uzyskaniu przez wszystkie stada w regionie statusu stada:

- 1) wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego lub
- 2) wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego – szczepionego

– powiatowy lekarz weterynarii nadaje tym stadom, w drodze decyzji, status stad urzędowo wolnych od wirusa choroby Aujeszkiego oraz zakazuje szczepienia w tych stadach.

Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informacje o uzyskaniu przez wszystkie stada w powiecie statusu stad urzędowo wolnych od wirusa choroby Aujeszkiego.

Region, w którym wszystkie stada zostały uznane za urzędowo wolne, uzyskuje status regionu wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego.

Właściwy wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii informację o uzyskaniu przez region, położony na obszarze województwa, statusu regionu wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje tę informację ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

Główny Lekarz Weterynarii ogłasza na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii wykaz regionów wolnych od wirusa choroby Aujeszkyego. Po ogłoszeniu regionu w wykazie regionów wolnych od wirusa choroby Aujeszkyego przemieszczanie świń oraz materiału biologicznego do tego regionu odbywa się zgodnie z ust. 2.7.

W przypadku gdy w okresie 24 miesięcy od uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium, na których jest prowadzony zatwierdzony program zwalczania choroby Aujeszkyego, na terytorium tym lub w regionie, w których nie zarejestrowano żadnych objawów klinicznych, patologicznych oraz dodatnich wyników badań serologicznych wykonanych w kierunku choroby Aujeszkyego u świń, w ramach stałego monitorowania choroby, prowadzonego zgodnie z ust. 2.1.1.1 i 2.1.1.2, Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić do Komisji Europejskiej o uznanie tego terytorium lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od wirusa choroby Aujeszkyego. Dodatkowo Główny Lekarz Weterynarii, podejmując decyzję o wystąpieniu do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uznanie poszczególnych regionów Rzeczypospolitej Polskiej za urzędowo wolne od wirusa choroby Aujeszkyego, bierze pod uwagę sytuację epizootyczną w odniesieniu do choroby Aujeszkyego w pozostałych regionach Rzeczypospolitej Polskiej oraz możliwość spełnienia przez te regiony dodatkowych wymagań dla handlu wewnątrzspółnotowego świniami, określonych w decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie, dla regionu wolnego.

Regionem urzędowo wolnym w rozumieniu niniejszego programu jest część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o powierzchni co najmniej 2000 km², która obejmuje co najmniej jeden powiat, wpisana do załącznika I w decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie.

Informacje niezbędne do monitorowania realizacji programu powiatowi lekarze weterynarii przekazują wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje w zestawieniu zbiorczym Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje uzyskane od powiatowych lekarzy weterynarii.

Po zakończeniu każdego okresu sprawozdawczego, w którym był realizowany program, powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii sprawozdanie z realizacji programu.

Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu i analizie sprawozdań od powiatowych lekarzy weterynarii przekazuje zbiorcze sprawozdanie Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

Zakres i terminy przekazywania sprawozdań ustala Główny Lekarz Weterynarii, biorąc pod uwagę w szczególności cel sporządzenia sprawozdania oraz adresata sprawozdania. Sprawozdanie z realizacji programu zawiera co najmniej:

- 1) liczbę zbadanych stad;
- 2) liczbę pobranych i zbadanych próbek krwi;
- 3) wyniki badań.

Zgodnie z decyzją Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie, Główny Lekarz Weterynarii co najmniej raz w roku przekazuje Komisji Europejskiej informacje o występowaniu choroby Aujeszkyego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze szczegółowymi danymi dotyczącymi programu zwalczania tej choroby, według jednolitych kryteriów ustanowionych w załączniku IV do tej decyzji.

Główny Lekarz Weterynarii przesyła do Komisji Europejskiej sprawozdania z realizacji programu, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

2.6. Zasady obowiązujące w odniesieniu do przemieszczania zwierząt pomiędzy stadami oraz do rzeźni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Podstawą zwalczania choroby Aujeszkyego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oprócz oceny i monitorowania sytuacji epizootycznej w stadach zarodowych i stadach o pełnym cyklu produkcyjnym, jest wzmożony nadzór nad przemieszczaniem świń między stadami położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do rzeźni.

Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w świadectwo zdrowia zaopatruje się przesyłki:

- 1) świń wprowadzanych do stad, punktów kopulacyjnych i punktów skupu oraz na targi, pokazy, wystawy i konkursy;
- 2) świń przeznaczonych do uboju ze stad podejrzanych o zakażenie, zakażonych i zawieszonych;
- 3) prosiąt ze stad zakażonych przemieszczanych do innych stad zakażonych w celu odchowu do wagi ubojowej.

Nie wymaga się świadectw zdrowia dla świń przemieszczanych do rzeźni ze stad o statusach wskazanych w ust. 2.2 akapit pierwszy pkt 4–10 oraz z punktów skupu do rzeźni, pod warunkiem, że świnię tę są bezpośrednio przemieszczane z gospodarstwa pochodzenia lub punktu skupu do rzeźni. Za

bezpośrednie przemieszczanie świń do rzeźni należy rozumieć załadunek świń na środek transportu w gospodarstwie ich pochodzenia lub w punkcie skupu, a następnie ich wyładowanie na terenie rzeźni.

Zgodnie z art. 3 ust 2 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej nadzór nad przemieszczaniem zwierząt sprawuje powiatowy lekarz weterynarii. Kontroli przemieszczeń dokonuje się na każdym etapie realizacji programu.

2.6.1. Zasady obowiązujące w odniesieniu do przemieszczania świń oraz materiału biologicznego pomiędzy stadami

Do stada zarodowego oraz o pełnym cyklu produkcyjnym, które uzyskało status stada potencjalnie wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, seronegatywnego lub wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, mogą być wprowadzane świnię lub ich materiał biologiczny pochodzące ze stad o równorzędnym lub wyższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego.

Do stada tuczników, które uzyskało status stada seronegatywnego lub wolnego od wirusa choroby Aujeszkyego, mogą być wprowadzane jedynie świnię ze stad o równorzędnym lub wyższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego.

Do stada zarodowego, stada o pełnym cyklu produkcyjnym oraz stada tuczników, uznanych za urzędowo wolne od wirusa choroby Aujeszkyego, mogą być wprowadzane świnię oraz ich materiał biologiczny, pochodzące ze stada o statusie urzędowo wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego lub wolnym od wirusa choroby Aujeszkyego, z zastrzeżeniem ust. 2.7.

Do stad zakażonych, co do których wydano decyzję, o której mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. a, mogą być wprowadzane świnię ze stad o równym lub wyższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego, po uprzednim zaszczepieniu zgodnie z ust. 2.3.2.

Do stad potencjalnie wolnych – szczepionych, seronegatywnych – szczepionych oraz wolnych – szczepionych, mogą być wprowadzane świnię ze stad o równym lub wyższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego, po ich uprzednim zaszczepieniu zgodnie z ust. 2.3.2, oraz świnię z innych stad szczepionych.

Do stad wolnych – szczepionych mogą być wprowadzane świnię ze stad o równym lub wyższym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego nieszczepione przeciwko chorobie Aujeszkyego, w przypadku gdy powiatowy lekarz weterynarii wydał decyzję o zakazie szczepienia w takim stadzie.

Do stad zakażonych, co do których wydano decyzję określoną w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. b, mogą być wprowadzane prosięta z innych stad zakażonych, co do których wydano taką samą decyzję, jednak w których nie ma możliwości odchowu prosiąt przebywających w tym stadzie do wagi ubojowej.

Na targi, pokazy, wystawy, konkursy, do punktów kopulacyjnych i punktów skupu mogą być wprowadzane świnię, które spełniają następujące wymagania:

- 1) są oznakowane, zgodnie z ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz
- 2) pochodzą ze stad, w których nie uzyskano dodatnich wyników badań serologicznych w kierunku choroby Aujeszkyego.

Świnie wprowadzane do stad, położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na targi, pokazy, wystawy, konkursy, do punktów kopulacyjnych i punktów skupu, zaopatruje się w świadectwo zdrowia wystawiane przez organ Inspekcji Weterynaryjnej lub upoważnionego przez ten organ urzędowego lekarza weterynarii na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, które zawiera co najmniej następujące informacje:

- 1) nazwę organu wydającego świadectwo;
- 2) numer świadectwa ;
- 3) liczbę świń;
- 4) numery identyfikacyjne świń;
- 5) pochodzenie świń;
- 6) przeznaczenie świń, jeżeli jest możliwe do określenia;
- 7) środek transportu świń i jego numer rejestracyjny;
- 8) o spełnianiu wymagań zdrowotnych dotyczących świń ustalonych w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie;
- 9) informację o występowaniu choroby Aujeszkyego w stadzie pochodzenia świń;
- 10) datę, pieczęć i podpis właściwego urzędowego lekarza weterynarii.

Każdy, kto zakupi świnie na targu, ma obowiązek posiadać świadectwo zdrowia, potwierdzające pochodzenie świni.

Do stad położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się materiał biologiczny pochodzący wyłącznie z centrum pozyskiwania nasienia świń o statusie równym lub wyższym niż stado jego przeznaczenia. W tym celu lekarz weterynarii nadzorujący centrum pozyskiwania nasienia świń, na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii o nadaniu stada statusu w odniesieniu do choroby Aujeszkyego, w orzeczeniu lekarsko – weterynaryjnym o zdrowiu i przydatności do rozrodu świń dokonuje, w sposób czytelny, następującej adnotacji: „zgodnie z decyzją Powiatowego Lekarza Weterynarii w ... nr ... z dnia ... – seronegatywne/wolne/urzędowo wolne od wirusa choroby Aujeszkyego u świń”, i potwierdza ją własnoręcznym podpisem oraz pieczętą z imieniem i nazwiskiem lekarza weterynarii.

Przed każdym wystawieniem świadectwa zdrowia dla świń wprowadzanych do stada położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio z innego stada lub punktu skupu, powiatowy lekarz

weterynarii właściwy ze względu na miejsce pochodzenia zwierząt sprawdza, jaki status ma stado, z którego pochodzą świnie, a także powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia świń o planowanym przemieszczeniu świń. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeznaczenia zwierząt sprawdza status stada, do którego zwierzęta będą wprowadzane, oraz przekazuje informację na ten temat powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pochodzenia świń. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce pochodzenia świń wystawia świadectwo zdrowia, w każdym przypadku przemieszczania świń, zgodnie z ust. 2.6.

2.6.2. Zasady obowiązujące w odniesieniu do przemieszczania świń do rzeźni

Wyjątek od przemieszczania świń pochodzących ze stad zakażonych do rzeźni stanowią prosięta pochodzące ze stad zakażonych niemających możliwości ich odchowu do wagi ubojowej, w przypadku gdy powiatowy lekarz weterynarii wydał decyzję, o której mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. b. Świnie takie mogą być przemieszczone do innych stad zakażonych, co do których powiatowy lekarz weterynarii wydał decyzję, o której mowa w ust. 2.3.1.1 akapit pierwszy pkt 2 lit. b, lecz które posiadają możliwości odchowu prosiąt. Przemieszczanie odbywa się na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce pochodzenia prosiąt, wydanej za zgodą powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia świń.

Poddanie ubojowi świń, pochodzących ze stad o statusie stada podejrzanego o zakażenie, zakażonego oraz zawieszzonego, dokonuje się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia rzeźni. Posiadacz świń informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla siedziby stada o planowanym terminie przemieszczenia świń do rzeźni, a ten informuje niezwłocznie powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia rzeźni o planowanym przemieszczeniu świń do rzeźni.

Środki transportu, którymi jest dokonywany transport świń do rzeźni, powinny być oczyszczone i odkażone bezpośrednio przed i po transporcie. Dopuszcza się przewóz świń bezpośrednio do uboju w rzeźni ze stad podejrzanego o zakażenie, zakażonego oraz zawieszonych po drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg w gospodarstwie posiadającym stada o statusie potencjalnie wolnym, seronegatywnym, wolnym lub urzędowo wolnym.

Powiatowy lekarz weterynarii nadzorujący rzeźnię powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na siedzibę stada, z którego zostały wyprowadzone świnie, pochodzące ze stad o statusie stada podejrzanego o zakażenie, zakażonego oraz zawieszzonego, o przemieszczeniu świń do rzeźni określając co najmniej datę dostarczenia świń do rzeźni oraz ich liczbę.

Świnie, które mają zostać poddane ubojowi w rzeźni, pochodzące ze stad o statusie stada podejrzanego o zakażenie, zakażonego oraz zawieszzonego, zaopatruje się w świadectwo zdrowia oznaczone czerwonym paskiem wystawiane przez organ Inspekcji Weterynaryjnej lub upoważnionego

przez ten organ urzędowego lekarza weterynarii na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, które zawiera co najmniej następujące informacje:

- 1) nazwę organu wydającego świadectwo;
- 2) numer świadectwa ;
- 3) liczbę świń;
- 4) numery identyfikacyjne świń;
- 5) pochodzenie świń;
- 6) przeznaczenie świń;
- 7) środek transportu świń i jego numer rejestracyjny;
- 8) o spełnianiu wymagań zdrowotnych dotyczących świń ustalonych w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie;
- 9) o występowaniu choroby Aujeszkyego w stadzie pochodzenia świń;
- 10) datę, pieczęć i podpis właściwego urzędowego lekarza weterynarii.

2.6.3. Opłaty za wystawianie świadectw zdrowia oraz wynagrodzenia

Opłatę za wystawianie świadectw zdrowia, o których mowa w ust. 2.6.1, pobiera się w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej, powiększonej o koszty dojazdu, o których mowa w § 2 pkt 2 tego rozporządzenia.

W przypadku opłat za wystawienie świadectw zdrowia dla prosiąt, należy przyjąć, że prosię oznacza młode zwierzę z gatunku świnia do osiągnięcia masy 20 kg.

Wyznaczonemu lekarzowi weterynarii za wystawienie świadectwa zdrowia przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w poz. 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii, powiększone o koszty dojazdu, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a tego rozporządzenia.

W przypadku pobytu w gospodarstwie, w którym – zgodnie z informacją uzyskaną z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa miały być utrzymywane świnie, lecz świń tych w tym gospodarstwie nie było, wyznaczonemu lekarzowi weterynarii przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej w poz. 29 załącznika do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy

weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii powiększone o koszty dojazdu, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a tego rozporządzenia.

Osobom wykonującym czynności pomocnicze w zakresie poskramiania świń i prowadzenia dokumentacji w związku z realizacją programu przysługuje wynagrodzenie zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii.

Nie pobiera się opłat za wystawienie świadectwa zdrowia, o którym mowa w ust. 2.6.2.

2.7. Przemieszczanie świń pomiędzy regionami położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Do regionu uznanego za region wolny od wirusa choroby Aujeszkiego, zgodnie z ust. 2.5, mogą być wprowadzane:

1) świnię do rzeźni z zastrzeżeniem, że podczas transportu zwierząt pochodzących z regionu prowadzącego program, środek transportu, którym będą przewożone świnię, na obszarze regionu uznanego za region wolny, nie będzie poruszał się po drogach w gospodarstwie oraz żadne świnię nie będą załadowywane ani rozładowywane z tego środka transportu, za wyjątkiem rozładunku w rzeźni;

2) świnię do stad, punktów kopulacyjnych i punktów skupu oraz na targi, pokazy, wystawy i konkursy z udziałem zwierząt:

a) ze stada o statusie stada urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego, położonego w regionie wolnym od wirusa choroby Aujeszkiego lub

b) ze stada o statusie stada wolnego lub urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego, położonego w regionie prowadzącym program, pod warunkiem, że świnię te przed wprowadzeniem do regionu wolnego zostały poddane przynajmniej 2 badaniom serologicznym w kierunku choroby Aujeszkiego i uzyskano ujemne wyniki badania, przy czym odstęp między badaniami powinien wynosić przynajmniej 30 dni, a drugie badanie powinno być wykonane najpóźniej 15 dni przed transportem (wysyłką); badaniu próbek krwi w ramach realizacji programu podlegają świnię w wieku od 12 tygodnia życia;

3) materiał biologiczny, pozyskany w centrum pozyskiwania nasienia świń o statusie stada urzędowo wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego, położonym w regionie wolnym od wirusa choroby Aujeszkiego;

4) materiał biologiczny, pozyskany w centrum pozyskiwania nasienia świń o statusie stada wolnego od wirusa choroby Aujeszkiego, położonym w regionie prowadzącym program, pod warunkiem, że jest on transportowany do stada przeznaczenia bezpośrednio z centrum lub przez będące pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej podmioty zajmujące się przechowywaniem, obrotem lub wykorzystywaniem materiału biologicznego.

2.8. Warunki obowiązujące w odniesieniu do przemieszczania świń pomiędzy regionami w handlu wewnątrzspółnotowym

Zasady przemieszczania świń w handlu wewnątrzspółnotowym pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej odnoszące się do choroby Aujeszkyego reguluje decyzja Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie. Zgodnie z tą decyzją, państwami lub regionami Unii Europejskiej wolnymi od choroby Aujeszkyego są państwa lub regiony umieszczone na liście w załączniku I do tej decyzji, a państwami lub regionami prowadzącymi oficjalny program zwalczania choroby Aujeszkyego są państwa lub regiony wymienione na liście w załączniku II do tej decyzji.

Decyzją Komisji 2010/434/UE z dnia 6 sierpnia 2010 r. zmieniającą załączniki I i II do decyzji 2008/185/WE w odniesieniu do włączenia Słowenii do wykazu państw członkowskich wolnych od choroby Aujeszkyego, a Polski oraz regionów Hiszpanii do wykazu państw członkowskich, w których wprowadzony został zatwierdzony krajowy program kontroli tej choroby (Dz. Urz. UE L 208 z 07.08.2010, str. 5), Rzeczypospolita Polska została uznana za państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym wprowadzony został zatwierdzony krajowy program kontroli choroby Aujeszkyego.

Świnie pochodzące z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przemieszczane w ramach handlu wewnątrzspółnotowego do innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub ich regionów powinny:

1) spełniać warunki określone w art. 1 lub 2 decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie – w przypadku gdy są przemieszczane do państw członkowskich lub ich regionów wolnych od choroby Aujeszkyego, których wykaz znajduje się w załączniku I do tej decyzji;

2) spełniać warunki określone w art. 3 lub 4 decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie – w przypadku gdy są przemieszczane do państw członkowskich lub ich regionów, w których wprowadzony został zatwierdzony krajowy program zwalczania choroby Aujeszkyego, których wykaz znajduje się w załączniku II do tej decyzji;

3) spełniać warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 stycznia 2006 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych w handlu bydłem i świniami (Dz. U. Nr 11, poz. 58);

4) podczas transportu do państw członkowskich lub ich regionów, wymienionych w załączniku I lub II decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie lub tranzytu nie mieć kontaktu ze świnią o innym lub nieznanym statusie epizootycznym w odniesieniu do choroby Aujeszkyego.

Świnie pochodzące z terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, przemieszczane w ramach handlu wewnątrzspółnotowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny spełniać warunki określone w art. 3 lub 4 decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie – w przypadku gdy są przemieszczane z państw członkowskich lub ich regionów, w których wprowadzony został zatwierdzony krajowy program zwalczania choroby Aujeszkyego, których wykaz znajduje się w załączniku II do tej decyzji lub z państw członkowskich lub ich regionów nie wpisanych do załączników tej decyzji.

Kontrolę weterynaryjną świń przemieszczanych w ramach handlu przeprowadza się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z późn. zm.).

Świnie oraz nasienie, zarodki i komórki jajowe pozyskiwane od świń, będące przedmiotem handlu, powinny być zaopatrzone w świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczącym przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzspółnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 94 z 31.03.2004, str. 44; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 354) oraz zawierać informacje, o których mowa w art. 7 decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie.

3. Środki przewidziane programem

3.1. Wykaz środków przewidzianych programem

Okres trwania programu: 2012–2014

Pierwszy rok: 2012

Kontrola

Badanie

Ubój zwierząt chorych

Rozszerzony ubój lub zabijanie

Zabijanie zwierząt chorych

Szczepienia

Ostatni rok: 2014

Zwalczanie

Badanie

Ubój zwierząt chorych

Zabijanie zwierząt chorych

Rozszerzony ubój lub zabijanie

Usuwanie produktów

- Leczenie
- Usuwanie produktów
- Monitorowanie lub nadzór

Inne środki: świadectwa zdrowia towarzyszące przemieszczaniu świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach i na zasadach określonych w ust. 2.6.

3.2. Władza centralna odpowiedzialna za nadzór i koordynację w województwach, na obszarze których program jest realizowany, oraz laboratoria właściwe do wykonywania badań w kierunku choroby Aujeszkyego

Zgodnie z art. 57 ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, organ szczebla centralnego – Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o postępach w jego realizacji, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

Laboratoriami właściwymi do wykonywania badań w kierunku choroby Aujeszkyego u świń w ramach programu są laboratoria wyznaczone przez Głównego Lekarza Weterynarii, zgodnie z art. 25 ust. 3 i z art. 25a ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. poz. 480) Zakład Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach jest krajowym laboratorium referencyjnym dla choroby Aujeszkyego. Krajowe laboratorium referencyjne jest odpowiedzialne za kontrolę jakości testów ELISA przed dopuszczeniem ich do stosowania oraz za produkcję i standaryzację krajowych surowic referencyjnych, zgodnie ze wspólnotową surowicą referencyjną (załącznik III do decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie).

3.3. Wskazanie obszarów geograficznych, na których jest realizowany program

Program zwalczania choroby Aujeszkyego u świń jest realizowany na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Programem zostaną objęte następujące województwa:

- 1) dolnośląskie;
- 2) kujawsko-pomorskie;
- 3) lubuskie;
- 4) lubelskie;
- 5) łódzkie;
- 6) małopolskie;
- 7) mazowieckie;
- 8) opolskie;
- 9) podkarpackie;
- 10) podlaskie;
- 11) pomorskie;
- 12) śląskie;
- 13) świętokrzyskie;
- 14) warmińsko-mazurskie;
- 15) wielkopolskie;
- 16) zachodniopomorskie.

Od choroby Aujeszkiego uwalniane będą regiony położone na obszarze poszczególnych województw.

3.4. Działania wdrożone programem

3.4.1. Akty prawne stanowiące podstawę do rejestracji stad

- 1) ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86);
- 2) ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

3.4.2. Akty prawne stanowiące podstawę do identyfikacji i rejestracji zwierząt

- 1) ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 2) ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich;
- 3) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 listopada 2007 r. w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń, określenia wzorów znaków identyfikacyjnych oraz wymagań i warunków technicznych kolczyków dla zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 220, poz. 1635, z późn. zm.).

Oznakowania świń w Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje się przez założenie kolczyka na lewą małżowinę uszną zwierzęcia lub wytatuowanie w obu małżowinach usznych albo na grzbiecie zwierzęcia numeru siedziby stada, nadanego przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Zgodnie z art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, koszty związane z oznakowaniem świń ponosi ich posiadacz.

W przypadku świń, dla których na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich istnieje obowiązek prowadzenia rejestru i księgi, dokonuje się indywidualnego oznakowania każdej świni. Koszty związane z indywidualnym oznakowaniem świń w stadzie w takim przypadku ponosi ich posiadacz.

Indywidualnego oznakowania świń, innych niż powyższe, dokonuje urzędowy lekarz weterynarii przez założenie kolczyka z kolejnym numerem zwierzęcia w stadzie. Kolejny numer zwierzęcia w stadzie musi być wykonany w sposób trwały i czytelny.

Koszty związane z indywidualnym oznakowaniem świni w stadzie w takim przypadku ponosi budżet państwa.

4. Wyniki realizacji programu w latach 2006–2010

4.1. Rozwój choroby

4.1.1. Dane dotyczące stad

Rok: 2006

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba stad objętych programem	Liczba stad zbadanych	Liczba stad z dodatnim wynikiem	Liczba nowych stad z dodatnim wynikiem	Liczba zlikwidowanych stad	% stad z dodatnim wynikiem do wycięcia	Wskaźniki docelowe		
								% objętych stad	% stad z dodatnim wynikiem okres powstania występowania stad	% nowych stad z dodatnim wynikiem częstość występowania w stadach
1	2	3	4	5	6	7	$8=(7/5) \times 100$	$9=(4/3) \times 100$	$10=(5/4) \times 100$	$11=(6/4) \times 100$
Lubuskie	3 656	3 656	622	1	1	0	0	17	0,16	0,16

Rok: 2007

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba stad objętych programem	Liczba stad zbadanych	Liczba stad z dodatnim wynikiem	Liczba nowych stad z dodatnim wynikiem	Liczba zlikwidowanych stad	% stad z dodatnim wynikiem do wycięcia	Wskaźniki docelowe		
								% objętych stad	% stad z dodatnim wynikiem okres powstania występowania stad	% nowych stad z dodatnim wynikiem częstość występowania w stadach
1	2	3	4	5	6	7	$8=(7/5) \times 100$	$9=(4/3) \times 100$	$10=(5/4) \times 100$	$11=(6/4) \times 100$
Lubuskie	3 768	3 768	2 875	8	7	3	37,5	76,3	0,278	0,24

Rok: 2008

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba stad objętych programem	Liczba stad zbadanych	Liczba stad z dodatnim wynikiem	Liczba nowych stad z dodatnim wynikiem	Liczba zlikwidowanych stad	% stad z dodatnim wynikiem do wycięcia	Wskaźniki docelowe		
								% objętych stad	% stad z dodatnim wynikiem okres powstania występowania stad	% nowych stad z dodatnim wynikiem częstość występowania w stadach
1	2	3	4	5	6	7	$8=(7/5) \times 100$	$9=(4/3) \times 100$	$10=(5/4) \times 100$	$11=(6/4) \times 100$
Rzeczpospolita Polska	420 490	420 490	279 887	12 664	12 659	2 944	23,25	66,59	4,52	4,52

Rok: 2009

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba stad objętych programem	Liczba stad zbadanych	Liczba stad z dodatnim wynikiem	Liczba nowych stad z dodatnim wynikiem	Liczba zlikwidowanych stad	% stad z dodatnim wynikiem wycięcia	Wskaźniki docelowe		
								% objętych stad	% stad z dodatnim wynikiem okres powstania stad	% nowych stad z dodatnim wynikiem częstotliwość występowania w stadach
1	2	3	4	5	6	7	$8=(7/5) \times 100$	$9=(4/3) \times 100$	$10=(5/4) \times 100$	$11=(6/4) \times 100$
Rzeczpospolita Polska	457 617	457 617	268 216	13 188	4 352	2 515	19,07	58,61	4,92	1,62

Rok: 2010

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba stad objętych programem	Liczba stad zbadanych	Liczba stad z dodatnim wynikiem	Liczba nowych stad z dodatnim wynikiem	Liczba zlikwidowanych stad	% stad z dodatnim wynikiem wycięcia	Wskaźniki docelowe		
								% objętych stad	% stad z dodatnim wynikiem okres powstania stad	% nowych stad z dodatnim wynikiem częstotliwość występowania w stadach
1	2	3	4	5	6	7	$8=(7/5) \times 100$	$9=(4/3) \times 100$	$10=(5/4) \times 100$	$11=(6/4) \times 100$
Rzeczpospolita Polska	433 632	432 632	273 787	9 061	1 239	4 335	47,84	63,14	3,31	0,45

4.1.2. Dane dotyczące zwierząt

Rok: 2006

Region	Łączna liczba zwierząt	Liczba zwierząt do zbadania w ramach programu	Liczba zbadanych zwierząt	Liczba zwierząt zbadanych indywidualnie	Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem	Ubój		Wskaźniki	
						Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem poddanych ubojowi lub zabitych	Łączna liczba zwierząt poddanych ubojowi	% objętych zwierząt	% zwierząt z dodatnim wynikiem Okres powstania stad
1	2	3	4	5	6	7	8	$9=(4/3) \times 100$	$10=(6/4) \times 100$
Lubuskie	224 626	35 057	7 225	7 225	12	0	0	20,61	0,17

Rok: 2007

Region	Łączna liczba zwierząt	Liczba zwierząt do zbadania w ramach programu	Liczba zbadanych zwierząt	Liczba zwierząt zbadanych indywidualnie	Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem	Ubój		Wskaźniki	
						Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem poddanych ubojowi lub zabitych	Łączna liczba zwierząt poddanych ubojowi	% objętych zwierząt	% zwierząt z dodatnim wynikiem Okres powszechnego występowania zwierząt
1	2	3	4	5	6	7	8	$9=(4/3) \times 100$	$10=(6/4) \times 100$
Lubuskie	248 951	129 366	112 041	112 041	32	32	238	86,6	0,028

Rok: 2008

Region	Łączna liczba zwierząt	Liczba zwierząt do zbadania w ramach programu	Liczba zbadanych zwierząt	Liczba zwierząt zbadanych indywidualnie	Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem	Ubój		Wskaźniki	
						Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem poddanych ubojowi lub zabitych	Łączna liczba zwierząt poddanych ubojowi	% objętych zwierząt	% zwierząt z dodatnim wynikiem Okres powszechnego występowania zwierząt
1	2	3	4	5	6	7	8	$9=(4/3) \times 100$	$10=(6/4) \times 100$
Rzeczpospolita Polska	17 957 694	6 001 439	2 791 362	2 791 362	33 420	8 983	161 362	46,44	1,2

Rok: 2009

Region	Łączna liczba zwierząt	Liczba zwierząt do zbadania w ramach programu	Liczba zbadanych zwierząt	Liczba zwierząt zbadanych indywidualnie	Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem	Ubój		Wskaźniki	
						Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem poddanych ubojowi lub zabitych	Łączna liczba zwierząt poddanych ubojowi	% objętych zwierząt	% zwierząt z dodatnim wynikiem Okres powszechnego występowania zwierząt
1	2	3	4	5	6	7	8	$9=(4/3) \times 100$	$10=(6/4) \times 100$
Rzeczpospolita Polska	14 076 635	4 588 709	2 682 563	2 682 563	8 731	4 563	104 380	59,37	0,32

Rok: 2010

Region	Łączna liczba zwierząt	Liczba zwierząt do zbadania w ramach programu	Liczba zbadanych zwierząt	Liczba zwierząt zbadanych indywidualnie	Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem	Ubój		Wskaźniki	
						Liczba zwierząt z dodatnim wynikiem poddanych ubojowi lub zabitych	Łączna liczba zwierząt poddanych ubojowi	% objętych zwierząt	% zwierząt z dodatnim wynikiem Okres powszechnego występowania zwierząt
I	2	3	4	5	6	7	8	$9 = \frac{(4/3) \times 100}{64912}$	$10 = \frac{(6/4) \times 100}{0,17}$
Rzeczpospolita Polska	14 207 680	2 645 391	1 837 386	1 837 386	3 060	3 465	64 912	69,46	0,17

4.2. Dane rozwarstwione dotyczące badań w ramach nadzoru i badań laboratoryjnych

Rok: 2006

Region	Badania serologiczne		Badania mikrobiologiczne lub wirusologiczne		Inne badania	
	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem
Lubuskie	7 225	12	-	-	-	-

Rok: 2007

Region	Badania serologiczne		Badania mikrobiologiczne lub wirusologiczne		Inne badania	
	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem
Lubuskie	112 041	32	-	-	-	-

Rok: 2008

Region	Badania serologiczne		Badania mikrobiologiczne lub wirusologiczne		Inne badania	
	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem
Rzeczpospolita Polska	2 791 362	33 420	-	-	-	-

Rok: 2009

Region	Badania serologiczne		Badania mikrobiologiczne lub wirusologiczne		Inne badania	
	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem
Rzeczpospolita Polska	2 682 563	8 731	-	-	-	-

Rok: 2010

Region	Badania serologiczne		Badania mikrobiologiczne lub wirusologiczne		Inne badania	
	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem	Liczba zbadanych próbek krwi	Liczba próbek krwi z dodatnim wynikiem
Rzeczpospolita Polska	1 837 386	3060	-	-	-	-

4.3. Dane o zakażeniu

Rok: 2006

Region	Liczba zakażonych stad	Liczba zakażonych sztuk
Lubuskie	1	12

Rok: 2007

Region	Liczba zakażonych stad	Liczba zakażonych sztuk
Lubuskie	7	32

Rok: 2008

Region	Liczba zakażonych stad	Liczba zakażonych sztuk
Rzeczpospolita Polska	12 659	33 420

Rok: 2009

Region	Liczba zakażonych stad	Liczba zakażonych sztuk
Rzeczpospolita Polska	4 352	8 731

Rok: 2010

Region	Liczba zakazanych stad	Liczba zakazanych sztuk
Rzeczpospolita Polska	1239	3060

4.4. Dane dotyczące statusu stad pod koniec każdego roku

Rok: 2006

Region	Status stad i zwierząt objętych programem													
	Łączna liczba stad i zwierząt objętych programem		Status nieznany		Stado nie jest wolne lub nie jest urzędowo wolne				Stado wolne lub urzędowo wolne zawieszono		Stado wolne		Stado urzędowo wolne	
					Ostatni dodatni wynik badania	Ostatni ujemny wynik badania	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
Lubuskie	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
	3 656	224 626	3 034	90 128	1	3 300	621	131 198	-	-	0	0	-	-

Rok: 2007

Region	Status stad i zwierząt objętych programem													
	Łączna liczba stad i zwierząt objętych programem		Status nieznany		Stado nie jest wolne lub nie jest urzędowo wolne				Stado wolne lub urzędowo wolne zawieszono		Stado wolne		Stado urzędowo wolne	
					Ostatni dodatni wynik badania	Ostatni ujemny wynik badania	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
Lubuskie	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
	3 768	248 951	0	0	5	2 027	657	67 620	0	0	2213	168 063	-	-

Rok: 2008

Region	Status stad i zwierząt objętych programem													
	Łączna liczba stad i zwierząt objętych programem		Status nieznany		Stado nie jest wolne lub nie jest urzędowo wolne				Stado wolne lub urzędowo wolne zawieszono		Stado wolne		Stado urzędowo wolne	
					Ostatni dodatni wynik badania	Ostatni ujemny wynik badania	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
Rzeczpospolita Polska	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
	420 490	17 957 694	99 337	1 773 356	12 659	322 101	2 658 815	12 036 159	-	-	3 131	228 927	-	-

Rok: 2009

Region	Status stad i zwierząt objętych programem													
	Łączna liczba stad i zwierząt objętych programem		Status niezmany		Stado nie jest wolne lub nie jest urzędowo wolne				Stado wolne lub urzędowo wolne zawieszono		Stado wolne		Stado urzędowo wolne	
					Ostatni dodatni wynik badania		Ostatni ujemny wynik badania		Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta						
Rzeczpospolita Polska	457 617	14 076 635	159 023	682 642	7 796	392 270	67 245	2 285 835	1 743	47 677	221 810	8 978 877	0	0

Rok: 2010

Region	Status stad i zwierząt objętych programem													
	Łączna liczba stad i zwierząt objętych programem		Status niezmany		Stado nie jest wolne lub nie jest urzędowo wolne				Stado wolne lub urzędowo wolne zawieszono		Stado wolne		Stado urzędowo wolne	
					Ostatni dodatni wynik badania		Ostatni ujemny wynik badania		Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta
	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta	Stada	Zwierzęta						
Rzeczpospolita Polska	433 632	14 207 680	122 634	1 959 692	2 682	149 338	48 762	1 086 998	314	9 335	259 240	11 002 317	0	0

4.5. Dane o programach szczepień

Rok: 2006

Region	Informacja o programach szczepień								
	Łączna liczba stad	Łączna liczba zwierząt	Liczba stad w trakcie programu szczepień	Liczba stad szczepionych	Liczba zwierząt szczepionych	Podana liczba dawek szczepionki			Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt
						Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt	
Lubuskie	3 656	224 626	0	0	0	0	0	0	0

Rok: 2007

Region	Informacja o programach szczepień								
	Łączna liczba stad	Łączna liczba zwierząt	Liczba stad w trakcie programu szczepień	Liczba stad szczepionych	Liczba zwierząt szczepionych	Podana liczba dawek szczepionki			Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt
						Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt	
Lubuskie	3 768	248 951	23	23	5 925	6 187	5 925	0	0

Rok: 2008

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba zwierząt	Informacja o programach szczepień					Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt
			Liczba stad w trakcie programu szczepień	Liczba stad szczepionych	Liczba zwierząt szczepionych	Podana liczba dawek szczepionki	Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	
Rzeczpospolita Polska	420 490	17 957 694	25 427	14 348	480 029	553 993	391 538	88 491

Rok: 2009

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba zwierząt	Informacja o programach szczepień					Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt
			Liczba stad w trakcie programu szczepień	Liczba stad szczepionych	Liczba zwierząt szczepionych	Podana liczba dawek szczepionki	Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	
Rzeczpospolita Polska	457 617	14 076 635	24 752	24 159	1 526 906	2 046 884	935 749	591 157

Rok: 2010

Region	Łączna liczba stad	Łączna liczba zwierząt	Informacja o programach szczepień					Liczba zaszczeplonych młodych zwierząt
			Liczba stad w trakcie programu szczepień	Liczba stad szczepionych	Liczba zwierząt szczepionych	Podana liczba dawek szczepionki	Liczba zaszczeplonych dorosłych osobników	
Rzeczpospolita Polska	433 632	14 207 680	9 271	8 439	635 417	1 029 662	334 187	301 230

5. Analiza szacunkowych kosztów programu oraz przewidywalnych korzyści wynikających z wprowadzenia programu

Do wyliczenia szacunkowych kosztów programu w latach 2012–2014 przyjęto, że odsetek stad zakażonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustalony na podstawie pobrań próbek krwi, wyniósł 4%. W związku z powyższym stałemu monitorowaniu choroby będzie podlegać 96% stad świń. Dane dotyczące liczby stad świń pochodzą z Centralnej Bazy Danych Systemu Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na dzień 31 grudnia 2010 r.

Wyliczenie szacunkowej liczby próbek krwi do pobrania w ramach stałego monitorowania choroby w latach 2012–2013 przedstawia:

- 1) tabela nr 12 dla stad zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym;
- 2) tabela nr 13 dla stad tuczników.

Tabela 12. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania od loch i knurów w stadach zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym w ramach stałego monitorowania choroby

Liczba loch lub loch i knurów w stadzie zarodowym i o pełnym cyklu produkcyjnym	Liczba stad zarodowych i o pełnym cyklu produkcyjnym danej wielkości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (96% wszystkich stad)	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym w gospodarstwie	Ogólna liczba pobieranych próbek krwi
1–10	59796	1	4	239184
11–25	33350	1	8	266800
26–100	27929	1,2	24	804355
101–500	8027	1,5	26	313053
501–1000	837	2,5	28	58590
pow.1000	847	5	28	118580
RAZEM	130 786	-	-	1 800 562

Tabela 13. Szacunkowa liczba próbek krwi do pobrania od tuczników w stadach tuczników w ramach stałego monitorowania choroby

Liczba tuczników w stadach tuczników	Liczba stad tuczników danej wielkości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (96% wszystkich tuczników w stadach tuczników)	Przewidywana średnia liczba obiektów budowlanych w gospodarstwie	Liczba pobieranych próbek krwi w jednym obiekcie budowlanym	Ogólna liczba pobieranych próbek krwi
1–10	73084	1	5	365420
11–25	40762	1	10	407620
26–100	34137	1,2	40	1638576
101–500	9809	1,5	51	750389
501–1000	1023	2,5	57	145778
pow.1000	1036	5	58	300440
RAZEM	159 851	-	-	3 608 223

W celu ustalenia szacunkowej liczby próbek krwi do pobrania w 2014 r. przyjęto, że badaniu w ramach stałego monitorowania choroby podlegać będzie 2/3 pogłowa trzody chlewnej, tj. pobranych zostanie 3 602 251 próbek krwi. Powyższe wynika z założenia, że do końca 2013 r. 1/2 regionów Rzeczypospolitej Polskiej (1/3 pogłowa świń) będzie uznana przez Komisję Europejską za oficjalnie wolne od choroby Aujeszkyego.

Szacunkowe zestawienie kosztów programu w latach 2012–2014, przy założeniu, że odsetek stad zakażonych wynosi 4%, przedstawiają tabele nr 14 – 16.

Tabela 14. Szacunkowe zestawienie kosztów programu w 2012 r., Wszystkie wartości są podane bez VAT

Koszty	Wyszczególnienie	Liczba jednostek (ilość)	Jednostkowy koszt (w złotych)	Całkowity koszt (w złotych) ^(*)
1. Testów				
1.1. Koszt analizy próbek krwi	test gE ELISA – wykonanie badania	5 408 785	2,69 ⁽¹⁾	14 549 631,65
1.2. Koszt trwałego i indywidualnego oznakowania świń oraz pobrania próbek krwi	wynagrodzenie dla lekarzy weterynarii wynagrodzenie dla osób wykonujących czynności pomocnicze zakup koleżyków do oznakowania świń zakup koleżykownic do oznakowania świń zakup zestawu do pobierania krwi unieskodliwienie zestawu do pobierania krwi	5 408 785 5 408 785 5 408 785 1 830 5 408 785 5 408 785	4,66 ⁽²⁾ 1,50 ⁽³⁾ 0,86 ⁽⁴⁾ 100,00 ⁽⁵⁾ 0,85 ⁽⁶⁾ 0,062 ⁽⁷⁾	25 204 938,10 8 113 177,50 4 651 555,10 183 000,00 4 597 467,25 335 344,67
2. Szczepienia				
2.1. Zakup szczepionki	zakup szczepionki	635 417	0,88 ⁽⁸⁾	559 166,96
2.2. Koszt podania	podanie szczepionki	635 417	1,21 ⁽⁹⁾	768 854,57
3. Uboju i zniszczenia				
3.1. Odszkodowanie za świnię	świnie poddane ubojowi lub zabite z nakazu powiatowego lekarza weterynarii (0,1 % zwierząt)	5 409	257,46 ⁽¹⁰⁾	1 392 601,14
3.2. Unieszkodliwienie zwłok świń	świnie padłe w wyniku przeprowadzenia zabiegów weterynaryjnych (0,01% padnięć) unieskodliwienie zwłok świń zabitych w ramach programu (knury, prosięta) wraz z dostarczeniem zwłok do zakładu przetwórczego ubocznych produktów zwierzęcych (0,1 % zwierząt)	541 5 409	324,08 ⁽¹¹⁾ 50,00 ⁽¹²⁾	175 327,28 270 450,00

	<p>unieszkodliwienie zwłok świń padłych w wyniku przeprowadzenia zabiegów weterynaryjnych (0,01 % padnięć) wraz z dostarczeniem zwłok tych świń do zakładu przetwórczego ubocznych produktów zwierzęcych</p>	541	50,00 ⁽¹²⁾	27 050,00
OGÓLEM				
60 828 564,22				

* są to szacunkowe koszty, które zostaną dostosowane do wielkości wydatków przewidzianych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt w ustawie budżetowej na rok 2012.

(1) Średni koszt analizy laboratoryjnej jednej próbki krwi, wykonanej przy zastosowaniu testu ELISA, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(2) Średnie wynagrodzenie za pobranie jednej próbki krwi, określone na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r. zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii, wynagrodzenie za pobranie krwi do badań wynosi:

- 19,50 zł za pierwszą sztukę w stadzie,

- 5,85 zł za każde zwierzę od 2 do 5 sztuk w stadzie,

- 4,42 zł za każde następne zwierzę w stadzie powyżej 5 sztuk.

(3) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii wynagrodzenie za czynności pomocnicze przy pobraniu próbek krwi do badań wynosi 12 zł/h.

Na potrzeby wyliczenia kosztów szacunkowych przyjęto koszt jednostkowy za czynności pomocnicze przy pobraniu jednej próbki krwi. Średni koszt jednostkowy określono na podstawie jednostek wskazanych przez poszczególne województwa, wykonanych w 2010 r. Przyjęto, że średnio lekarz weterynarii pobiera w ciągu godziny 8 próbek krwi (1 837 386 próbek krwi pobranych w 2010 r. /228 582 h przeprowadzanych przez osoby pełniące czynności pomocnicze w 2010 r.), co oznacza, że średni koszt wynagrodzenia za czynności pomocnicze przy pobraniu jednej próbki krwi przez lekarza weterynarii wynosił 1,50 zł (12 zł/8 próbek krwi).

(4) Najniższy koszt zakupu jednego koleczyka dla świni, zgodnie z listą dostawców koleczyków dla świń, opublikowaną na stronie internetowej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

(5) Średni koszt zakupu jednej koleczykownicy do oznakowania zwierząt. Na podstawie danych rynkowych określono, że koszt koleczykownicy mieści się w granicach od 50 zł do 150 zł. Do określenia liczby koleczykownicy przyjęto, że dla każdego powiatu zostanie zakupionych 6 sztuk.

(6) Średni koszt zakupu jednego zestawu do pobierania krwi (igło – probówek), na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(7) Do określenia kosztu jednostkowego przyjęto, że koszt utylizacji jednego kg odpadów łącznie z pojemnikami wynosi 4,17 zł, jedna probówka z zawartością wazy maksymalnie 0,015 kg, a na jeden kg odpadów przypada 67 probówek.

(8) Średni koszt zakupu jednej dawki szczepionki, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(9) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii.

(10) Średni koszt wypłaty odszkodowania za śmierć poddaną ubojowi lub zabłą z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(11) Średni koszt wypłaty odszkodowania za śmierć padłą w wyniku przeprowadzenia zabiegu Inspekcji Weterynaryjnej, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

Do określenia wysokości odszkodowania za śmierć padłą w wyniku przeprowadzania zabiegów nakazanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a w szczególności art. 49 ust. 3 i 4 tej ustawy.

(12) Do określenia kosztu jednostkowego przyjęto, że średnia masa ciała świni wynosi około 100 kg, a cena unieszkodliwiania jednego kg zwłok zwierzęcych wraz z dowozem do zakładu przetwórczego - 0,50 zł (jedna tona - 500 zł).

Tabela 15. Szacunkowe zestawienie kosztów programu w 2013 r.
Wszystkie wartości są podane bez VAT

Koszty	Wyszczególnienie	Liczba jednostek (ilość)	Jednostkowy koszt (w złotych)	Całkowity koszt ^(*) (w złotych)
1. Testów				
1.1. Koszt analizy próbek krwi	test gE ELISA - wykonanie badania	5 408 785	2,69 ⁽¹⁾	14 549 631,65
1.2. Koszt trwałego i indywidualnego oznakowania świń oraz pobrania próbek krwi:	wynagrodzenie dla lekarzy weterynarii	5 408 785	4,66 ⁽²⁾	25 204 938,10
	wynagrodzenie dla osób wykonujących czynności pomocnicze	5 408 785	1,50 ⁽³⁾	8 113 177,50
1.3. Inne koszty:	zakup koleżyków do oznakowania świń	5 408 785	0,86 ⁽⁴⁾	4 651 555,10
	zakup zestawu do pobierania krwi	5 408 785	0,85 ⁽⁵⁾	4 597 467,25
	unieszkodliwienie zestawu do pobierania krwi	5 408 785	0,062 ⁽⁶⁾	335 344,67
2. Szczepienia				
2.1. Zakup szczepionki	zakup szczepionki	635 417	0,88 ⁽⁷⁾	559 166,96
2.2. Koszt podania	podanie szczepionki	635 417	1,21 ⁽⁸⁾	768 854,57
3. Uboju i zniszczenia				
3.1. Odszkodowanie za świnię	świnie poddane ubojowi lub zabite z nakazu powiatowego lekarza weterynarii (0,1% zwierząt)	5 409	257,46 ⁽⁹⁾	1 392 601,14
	świnie padłe w wyniku przeprowadzenia zabiegów weterynaryjnych (0,01% padnięć)	541	324,08 ⁽¹⁰⁾	175 327,28
3.2. Unieszkodliwienie zwłok świń	unieszkodliwienie zwłok świń zabitych w ramach programu (knury, prosięta) wraz z dostarczeniem zwłok do zakładu przetwórczego ubocznych produktów zwierzęcych (0,1% świń)	5 409	50,00 ⁽¹¹⁾	270 450,00

	unieszkodliwienie zwłok świni padłych w wyniku przeprowadzenia zabiegów weterynaryjnych (0,01% padnięć) wraz z dostarczeniem zwłok do zakładu przetwórczego ubocznych produktów zwierzęcych	541	50,00 ⁽¹¹⁾	27 050,00
OGÓLEM				
				60 645 564,22

* są to szacunkowe koszty, które zostaną dostosowane do wielkości wydatków przewidzianych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt w ustawie budżetowej na rok 2013.

(1) Średni koszt analizy laboratoryjnej jednej próbki krwi, wykonanej przy zastosowaniu testu ELISA, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(2) Średnie wynagrodzenie za pobranie jednej próbki krwi, określone na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii, wynagrodzenie za pobranie krwi do badań wynosi:

- 19,50 zł za pierwszą sztukę w stadzie,

- 5,85 zł za każde zwierzę od 2 do 5 sztuk w stadzie,

- 4,42 zł za każde następne zwierzę w stadzie powyżej 5 sztuk.

(3) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii wynagrodzenie za czynności pomocnicze przy pobraniu próbek krwi do badań wynosi 12 zł/h.

Na potrzeby wyliczenia kosztów szacunkowych przyjęto koszt jednostkowy za czynności pomocnicze przy pobraniu 1 próbki krwi. Średni koszt jednostkowy określono na podstawie jednostek wskazanych przez poszczególne województwa, wykonanych w 2010 r. Przyjęto, że średnio lekarz weterynarii pobiera w ciągu godziny 8 próbek krwi (1 837 386 próbek pobranych w 2010 r. / 228 582 h przepracowanych przez osoby pełniące czynności pomocnicze w 2010 r.), co oznacza, że średni koszt wynagrodzenia za czynności pomocnicze przy pobraniu jednej próbki krwi przez lekarza weterynarii wyniósł 1,50 zł (12 zł/8 próbek krwi).

(4) Najmniejszy koszt zakupu jednego koleżyka dla świni, zgodnie z listą dostawców koleczyków dla zwierząt, opublikowaną na stronie internetowej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

(5) Średni koszt zakupu jednego zestawu do pobierania krwi (igło – probówek), na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(6) Do określenia kosztu jednostkowego przyjęto, że koszt utylizacji jednego kg odpadów łącznie z pojemnikami wynosi 4,17 zł, jedna próbówka z zawartością waży maksymalnie 0,015 kg, a na jeden kg odpadów przypada 67 probówek.

(7) Średni koszt zakupu jednej dawki szczepionki, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(8) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii.

(9) Średni koszt wypłaty odszkodowania za swinie poddaną ubojowi lub zabiją z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(10) Średni koszt wypłaty odszkodowania za swinie padłą w wyniku przeprowadzenia zabiegu nakazanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r. Do określenia wysokości odszkodowania za swinie padłe w wyniku przeprowadzania zabiegów nakazanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a w szczególności art. 49 ust. 3 i 4 tej ustawy.

(11) Do określenia kosztu jednostkowego przyjęto, że średnia masa ciała świni wynosi około 100 kg, a cena unieszkodliwienia jednego kg zwłok zwierzęcych wraz z dowozem do zakładu przetwórczego - 0,50 zł (jedna tona - 500 zł).

Tabela 16. Szacunkowe zestawienie kosztów programu w 2014 r.

Wszystkie wartości są podane bez VAT

Koszty	Wyszczególnienie	Liczba jednostek (ilość)	Jednostkowy koszt (w złotych)	Całkowity koszt ^(*) (w złotych)
1. Testów				
1.1. Koszt analizy próbek krwi	test gE ELISA – wykonanie badania	3 602 251	2,69 ⁽¹⁾	9 690 055,19
1.2. Koszt trwałego i indywidualnego oznakowania świń oraz pobrania próbek krwi:	wynagrodzenie dla lekarzy weterynarii	3 602 251	4,66 ⁽²⁾	16 786 489,66
	wynagrodzenie dla osób wykonujących czynności pomocnicze	3 602 251	1,50 ⁽³⁾	5 403 376,50
	zakup koleżyków do oznakowania świń	3 602 251	0,86 ⁽⁴⁾	3 097 935,86
1.3. Inne koszty:	zakup zestawu do pobierania krwi	3 602 251	0,85 ⁽⁵⁾	3 061 913,35
	unieszkodliwienie zestawu do pobierania krwi	3 602 251	0,062 ⁽⁶⁾	223 339,56
2. Szczepienia				
2.1. Zakup szczepionki	zakup szczepionki	635 417	0,88 ⁽⁷⁾	559 166,96
2.2. Koszt podania	podanie szczepionki	635 417	1,21 ⁽⁸⁾	768 854,57
3. Uboju i zniszczenia				
3.1. Odszkodowanie za świnię	świnie poddane ubojowi lub zabite z nakazu powiatowego lekarza weterynarii (0,1 % świń)	3 602	257,46 ⁽⁹⁾	927 370,92
	świnie padłe w wyniku przeprowadzenia zabiegów weterynaryjnych (0,01% padnięć)	360	324,08 ⁽¹⁰⁾	116 668,80
3.2. Unieszkodliwienie zwłok świń	unieszkodliwienie zwłok świń zabitych w ramach programu (knury, prosięta) wraz z dostarczeniem zwłok do zakładu przetwórczego ubocznych produktów zwierzęcych (0,1% zwierząt)	3 602	50,00 ⁽¹¹⁾	180 100,00

	unieszkodliwienie zwłok świń padłych w wyniku przeprowadzenia zabiegów weterynaryjnych (0,01% padnięć) wraz z dostarczeniem zwłok do zakładu przetwórczego ubocznych produktów zwierzęcych	360	50,00 ⁽¹¹⁾	18 000,00
OGÓLEM				40 833 271,37

* są to szacunkowe koszty, które zostaną dostosowane do wielkości wydatków przewidzianych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt w ustawie budżetowej na rok 2014.

(1) Średni koszt analizy laboratoryjnej jednej próbki krwi, wykonanej przy zastosowaniu testu ELISA, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(2) Średnie wynagrodzenie za pobranie jednej próbki krwi, określone na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii, wynagrodzenie za pobranie krwi do badań wynosi:

- 19,50 zł za pierwszą sztukę w stadzie,

- 5,85 zł za każde zwierzę od 2 do 5 sztuk w stadzie,

- 4,42 zł za każde następne zwierzę w stadzie powyżej 5 sztuk.

(3) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii wynagrodzenie za czynności pomocnicze przy pobraniu próbek krwi do badań wynosi 12 zł/h.

Na potrzeby wyliczenia kosztów szacunkowych przyjęto koszt jednostkowy za pobranie jednej próbki krwi. Średni koszt jednostkowy określono na podstawie jednostek wskazanych przez poszczególne województwa, wykonanych w 2010 r. Przyjęto, że średnio lekarz weterynarii pobiera w ciągu godziny 8 próbek krwi (1 837 386 próbek krwi pobranych w 2010 r. / 228 582 h przetracowanych przez osoby pełniące czynności pomocnicze w 2010 r.), co oznacza, że średni koszt wynagrodzenia za czynności pomocnicze przy pobraniu jednej próbki krwi przez lekarza weterynarii wyniósł 1,50 zł (12 zł/8 próbek krwi).

(4) Najmniejszy koszt zakupu jednego koleżyka dla świni, zgodnie z listą dostawców koleczyków dla zwierząt, opublikowaną na stronie internetowej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

(5) Średni koszt zakupu jednego zestawu do pobierania krwi (igło – probówek), na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(6) Do określenia kosztu jednostkowego przyjęto, że koszt utylizacji jednego kg odpadów łącznie z pojemnikami wynosi 4,17 zł, jedna próbówka z zawartością waży maksymalnie 0,015 kg, a na jeden kg odpadów przypada 67 probówek.

(7) Średni koszt zakupu jednej dawki szczepionki, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(8) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonanie czynności lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii.

(9) Średni koszt wypłaty odszkodowania za świnię poddaną ubojowi lub zabiją z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

(10) Średni koszt wypłaty odszkodowania za świnię padłą w wyniku przeprowadzenia zabiegu nakazanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, określony na podstawie kosztów poniesionych przez poszczególne województwa w 2010 r.

Do określenia wysokości odszkodowania za świnię padłą w wyniku przeprowadzenia zabiegów nakazanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a w szczególności art. 49 ust. 3 i 4 tej ustawy.

(11) Do określenia kosztu jednostkowego przyjęto, że średnia masa ciała świni wynosi około 100 kg, a cena unieszkodliwiania jednego kg zwłok zwierzęcych wraz z dowozem do zakładu przetwórczego - 0,50 zł (jedna tona - 500 zł).

Celem realizacji programu jest uwolnienie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od tej choroby oraz wpisanie Rzeczypospolitej Polskiej do załącznika I do decyzji Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkyego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie.

Od 2010 r., zgodnie z decyzją Komisji 2010/434/UE z dnia 6 sierpnia 2010 r. zmieniającą załączniki I i II do decyzji 2008/185/WE w odniesieniu do włączenia Słowenii do wykazu państw członkowskich wolnych od choroby Aujeszkyego, a Polski oraz regionów Hiszpanii do wykazu państw członkowskich, w których wprowadzony został zatwierdzony krajowy program kontroli tej choroby (Dz. Urz. UE L 208 z 07.08.2010, str. 5), Rzeczpospolita Polska jest państwem członkowskim prowadzącym zatwierdzony program kontroli choroby Aujeszkyego u świń. Wpisanie Rzeczypospolitej Polskiej do wykazu państw członkowskich prowadzących zatwierdzony krajowy program kontroli choroby Aujeszkyego umożliwia handel świniami z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które również prowadzą zatwierdzony program zwalczania tej choroby.

Ponadto, umożliwiony został, po spełnieniu dodatkowych warunków weterynaryjnych, handel trzodą chlewną z krajami spoza Unii Europejskiej uznanymi przez Komisję Europejską za wolne od tej choroby.

W dalszej kolejności, realizacja programu ma umożliwić swobodny handel świniami bez konieczności potwierdzania dodatkowych gwarancji w odniesieniu do choroby Aujeszkyego u świń.

Ponadto, realizacja programu ma wpływ na rynek pracy, na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionów, gdyż doprowadzi do poprawy sytuacji epizootycznej pogłowia świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.